

มุมมองความสุขจากวิถีชีวิตอันเรียบง่าย

โดย

นายกฤษดา ชันคำนันตะ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

มุมมองความสุขจากวิถีชีวิตอันเรียบง่าย

โดย

กฤษฎา ชันคำนันตะ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

HAPPINESS VIEW FROM THE SIMPLE LIFE

By

Kritsada Khankhamnunta

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF FINE ARTS

Program of Visual arts

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2011

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ มุมมองความสุขจากวิถีชีวิตอันเรียบง่าย ” เสนอโดย นายกฤษฎา ชันคำนันทะ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ธารทัศนวงศ์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ศาสตราจารย์อรรถิพล ตั้งโนลค
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ วังบอน
3. อาจารย์ทรงไชย บัวชุม

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาวัน เปียดกลาง)
...../...../.....

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์รุ่ง ธีระพิจิตร)
...../...../.....

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์อรรถิพล ตั้งโนลค)
...../...../.....

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ วังบอน)
...../...../.....

..... กรรมการ
(อาจารย์ทรงไชย บัวชุม)
...../...../.....

52001201 : สาขาวิชาทัศนศิลป์

คำสำคัญ : เวลาทำให้เข้าใจธรรมชาติและชีวิต/ความสุขที่แท้จริงล้วนเกิดจากภายใน

กฤษฎา ชันคำนันตะ : มุมมองความสุขจากวิถีชีวิตอันเรียบง่าย. อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ : ศ.อิทธิพล ตั้งโฉลก , ผศ.ไพโรจน์ วังบอน และ อ.ทรงชัย บัวชุม. 69 หน้า.

ข้าพเจ้าได้เดินทางจากชนบทเข้ามาใช้ชีวิตในเมืองหลวงซึ่งถือเป็นดั่งเส้นเลี้ยวใหญ่ของประเทศไทย สภาพสิ่งแวดล้อมและความเป็นอยู่นั้นล้วนแตกต่างจากภูมิลำเนาเดิมของข้าพเจ้าอย่างสิ้นเชิง กระแสความเป็นไปในเมืองใหญ่ดำเนินไปอย่างรีบเร่งและแข่งขันซึ่งเป็นภาพอันชินตาจนกลายเป็นเรื่องธรรมดาที่ยากจะปรับตัวได้ แต่ในกระแสความเป็นไปนั้นข้าพเจ้ายังพบเห็นผู้คนอีกส่วนหนึ่งในสังคมซึ่งมีเป็นส่วนน้อยที่ยังใช้ชีวิตในวิถีเดิมๆสวนกระแสสังคมหลัก การดำเนินชีวิตที่แสนจะเรียบง่ายไม่ทำให้วุ่นวายยุ่งยาก ซึ่งได้บ่มเพาะจากประสบการณ์กว่าก่อนชีวิต เวลา ทำให้เขาเหล่านั้นเข้าใจธรรมชาติและชีวิตได้มากขึ้นข้าพเจ้าเฝ้าสังเกตพฤติกรรมของผู้คนเหล่านี้เพื่อศึกษาและเรียนรู้ถึงแนวทางการดำเนินชีวิตและได้ถ่ายทอดทัศนคติของข้าพเจ้าที่มีต่อความประทับใจนั้นผ่านงานจิตรกรรมโดยใช้เทคนิควิธีการส่วนตัวผสมผสานกันเพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิดที่ต้องการนำเสนอภาพความประทับใจเพื่อถ่ายทอดให้เห็นถึงมุมมองการใช้ชีวิตอีกมุมหนึ่งซึ่งต่างออกไปโดยอาศัยหลักธรรมในพระพุทธศาสนาเพื่อสะท้อนให้เห็นและเข้าใจว่าความสุขที่แท้จริงล้วนเกิดจากภายในมิใช่สิ่งเร้าภายนอก

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2554

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1. 2. 3.

52001201 : MAJOR : VISUAL ARTS

KEY WORD : TIME MAKE THEM UNDERSTAND THE NATURE AND LIFE MORE/WHICH
TO REFLECT AND UNDERSTAND THAT TRUE HAPPINESS ARE NOT
CAUSED BY EXTERNAL STIMULI

KSITSADA KHANKHAMNANTA : HAPPINESS VIEW FROM THE SIMPLE LIFE.

THESIS ADVISORS : PROF.ITHIPOL THANGCHALOK , PAIROJ WANGBON AND SONGCHAI
BUACHUM. 69 pp.

I have traveled from the countryside and come to live in the capital where is the lifeblood of the country. Environment and well-being are different from my hometown completely. Stream of the city is rush and competition, which is familiar and becomes common that difficult to adapt. Nevertheless, I meet people in another part of society, that is minority, still be living in the same way and adverse society. However, the living is very simple, not complicated, which has fostered experience of life there. Time make them understand the nature and life more. I have observed the behavior of these people to study and learn the way of life and convey my attitude towards the impression through the painting. It's a combination of painting techniques, in response to the concept that present the visual impression. These images convey a view of life differently based on the principles of Buddhism, which to reflect and understand that true happiness are not caused by external stimuli.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณพ่ออตุลย์ ชันคำนัน๊ะ ผู้เป็นบิดา คุณแม่อัมพร ชันคำนัน๊ะ ผู้เป็นมารดา ผู้ให้ชีวิต ให้ความรักและอบรมสั่งสอนให้ข้าพเจ้าเป็นคนดี สนับสนุนทางการเงินในการศึกษาเล่าเรียนแก่ข้าพเจ้ามาโดยตลอด ขอขอบพระคุณ “ครอบครัวชันคำนัน๊ะ” และ “ครอบครัวคำสุข” ที่มอบความรักและความอบอุ่นเป็นกำลังใจซึ่งมีค่ายิ่งในชีวิตข้าพเจ้า

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ อิทธิพล ตั้งโกลก , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ วังบอน , อาจารย์ทรงไชย บัวชุม อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิทยานิพนธ์ และคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาจิตรกรรมที่อบรมสั่งสอน ชี้แนะสิ่งต่างๆ ให้ความรู้ความเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์ และเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงานศิลปะแก่ข้าพเจ้า

ขอกราบขอบพระคุณครูบาอาจารย์ทุกท่านที่เคยอบรมสั่งสอนให้วิชาความรู้ในทุกๆ สาขาแก่ข้าพเจ้าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ตลอดจนสถานศึกษาทุกแห่งที่ข้าพเจ้าเคยร่ำเรียนมา ขอโน้มรำลึกไว้อย่างสูงตลอดชีวิตของข้าพเจ้า

ขอขอบคุณ พี่ น้อง เพื่อนฝูง คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ขอขอบคุณพิเศษสำหรับคุณจ่านง รัตนกุล ผู้ซึ่งคอยสนับสนุนทางการเงินและการงานแก่ข้าพเจ้าด้วยดีเสมอมาและคุณศุภานันท์ วงษ์เชิดขวัญ ที่คอยสนับสนุนทางการเงินแก่ข้าพเจ้าในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้และยังเป็นกำลังใจที่ดีกระตุ้นเตือนให้ข้าพเจ้ารู้และเข้าใจในหน้าที่ของตนเองเสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์	2
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	3
สมมติฐานของการสร้างสรรค์	3
ขอบเขตของการศึกษาและการสร้างสรรค์	3
การเสนอผลงาน	4
แหล่งข้อมูล	4
อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า	4
2 อิทธิพลที่มีต่อการสร้างสรรค์	5
อิทธิพลที่มาจากสิ่งแวดล้อมและสังคม	5
อิทธิพลทางด้านศิลปกรรม	8
3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	14
ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล	14
ขั้นตอนรวบรวมข้อมูลและประมวลความคิด เพื่อหาภาพต้นแบบ	15
ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม	17
ขั้นตอนการวิเคราะห์ วิจัยผลงาน	21
การวิเคราะห์ผลงานเชิงทัศนศิลป์	21
คุณค่าทางทัศนศิลป์ จากขั้นตอนของการสร้างภาพต้นแบบ	22
คุณค่าทางทัศนศิลป์จากผลงานจิตรกรรม	23
4 การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์	24
ผลงานในช่วงเริ่มต้นค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์	24
การสร้างสรรค์ผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์	25
การสร้างสรรค์ผลงานในช่วงวิทยานิพนธ์	27

	หน้า
5 บทสรุป	29
บรรณานุกรม	32
ประวัติผู้วิจัย	33

สารบัญภาพ

ตารางที่		หน้า
1	ภาพตัวอย่างข้อมูลเบื้องต้นที่ใช้ในการสร้างสรรค์	6
2	ภาพตัวอย่างข้อมูลเบื้องต้นที่ใช้ในการสร้างสรรค์	7
3	ภาพตัวอย่างข้อมูลเบื้องต้นที่ใช้ในการสร้างสรรค์	7
4	ภาพตัวอย่างข้อมูลเบื้องต้นที่ใช้ในการสร้างสรรค์	8
5	ผลงานของ Henri de Toulouse-Lautrec	11
6	ผลงานของ Henri de Toulouse-Lautrec	12
7	ผลงานของ Henri de Toulouse-Lautrec	12
8	ผลงานของ Henri de Toulouse Lautrec	13
9	ตัวอย่างของการกำหนดสัดส่วนในภาพต้นแบบ	17
10	ขั้นตอนของการร่างภาพและการลงน้ำหนักด้วยแท่งชาโคล	19
11	ขั้นตอนการลงสีขั้นที่ 1 ด้วยสีดำเพื่อสร้างน้ำหนัก ทัวทั้งภาพ	19
12	ขั้นตอนการปูด้วยกระดาษสาญี่ปุ่นเพื่อสร้างบรรยากาศใหม่	20
13	ขั้นตอนการสร้างบรรยากาศและเน้นส่วนสำคัญของภาพให้เกิดชัดเจนขึ้น	20
14	ขั้นตอนการเขียนเก็บรายละเอียดในส่วนของรูปทรงประธาน	21
15	ภาพผลงานในช่วงเริ่มต้นค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์ ขั้นที่ 1	32
16	ภาพผลงานในช่วงเริ่มต้นค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์ ขั้นที่ 2	33
17	ภาพผลงานในช่วงเริ่มต้นค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์ ขั้นที่ 3	34
18	ภาพผลงานในช่วงเริ่มต้นค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์ขั้นที่ 4	35
19	ภาพผลงานในช่วงเริ่มต้นค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์ขั้นที่ 5	36
20	ภาพผลงานในช่วงเริ่มต้นค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์ขั้นที่ 6	37
21	ภาพผลงานในช่วงเริ่มต้นค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์ขั้นที่ 7	38
22	ภาพผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ขั้นที่ 1	39
23	ภาพผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ขั้นที่ 2	40
24	ภาพผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ขั้นที่ 3	41
25	ภาพผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ขั้นที่ 4	42
26	ภาพผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ขั้นที่ 5	43
27	ภาพผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ขั้นที่ 6	44
28	ภาพผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ขั้นที่ 7	45

บทที่ 1

บทนำ

ภาพผู้คนเดินกันขวักไขว่รถราแข่งกันวิ่งบนท้องถนน การซื้อขายที่วุ่นวายในท้องตลาด ผู้คนเบียดเสียดกันตามสถานที่ต่างๆ เป็นภาพที่มีให้เห็นจนชินตาในปัจจุบัน “ไม่ว่าเมืองหลวงใหญ่ๆ ใดๆ ในทุกประเทศทั่วโลก ก็คงมีสภาพไม่แตกต่างกัน บนถนนในเมืองหลวงนั้น ก็มีความร้อนของแสงแดดจัดจ้า ผู้คนร้อนลอบเต็มทั่วเวลา มีคนเดินมากมาย แน่นขนัด ขวักไขว่ ไกล่ไกล ซ้ายขวา บนทางเท้า สะพานลอย อุโมงค์ใต้ดิน ขวักไขว่ เสียงเดินของเท้า เสียงเครื่องรถยนต์ เสียงเครื่องเสียง เสียงโฆษณา เสียงรถรา เสียงแตร ท่อไอเสีย ควันพิช กลิ่นเหม็น ผู้คน จี๋ตื้น จี๋หมาคลบ เต็มถนนทุกสาย รถวิ่งแล่นสวนไปมา ไปมา ไปมา ไปมา เสียงรถสับล้อคันใหญ่ เสียงรถเมล์ประจำทาง เสียงรถยนต์ส่วนตัว เสียงรถสามล้อเครื่อง เสียงรถมอเตอร์ไซด์ เสียงรถถีบจักรยาน เสียงรถเข็นขายของ หมาเดิน รถชนหมา เด็กขายพวงมาลัย พ่อค้าแม่ค้าแผงลอย ผู้คนซื้อขาย เดินแน่นเดินกันสองข้างทางริมทางแออัดยาวเหยียด เสียงผู้คนจอบเจบนฟุตบอล เดินข้ามถนน เต็มถนน เสียงผู้คนซื้อสินค้า เข้าออกห้างสรรพสินค้า ตามสองฝั่งถนน แสงไฟฟาสีสันต่างๆ เต็มไปหมด ผู้โชว์เรียงรายไปหมด นับว่าเป็นภาพพจน์ของยุคสมัยอย่างชัดเจน”¹ มีความเร่ร่อนทั้งหลายล้วนเกิดจากความจำเป็นของคนที่จะต้องดิ้นรนหาเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัววิถีชีวิตนั้นยังคงดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องและยิ่งขยายตัวขึ้นไปเรื่อยๆ ในสังคมเมือง

แต่ในขณะเดียวกันข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นชีวิตผู้คนอีกส่วนหนึ่งส่วนที่เล็กน้อยในสังคมซึ่งมีวิถีชีวิตที่แตกต่างออกไป ชีวิตที่มีความสุขไม่เร่ร่อน สุขุมละเมียดละมัยกับการใช้ชีวิตไม่เคลื่อนไหวตัวไปตามกระแสสังคมหลัก จนทำให้เกิดคำถามขึ้นว่าพวกเขาเหล่านั้นดำเนินชีวิตในแบบที่แตกต่างออกไปได้อย่างไร

¹ งาม แซ่ตั้ง, “บทกวีของฉัน งาม แซ่ตั้ง,” อารมณื ความคิด ความเป็นมาของบทกวี 1967-1984 (นครปฐม : สำนักพิมพ์ ลูก-หลาน งาม แซ่ตั้ง, 2553), 13.

ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์

จากข้อสงสัยข้างต้นข้าพเจ้าเริ่มจากการสังเกตพฤติกรรมและเข้าไปสัมผัสพูดคุยจึงเป็นหนทางที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้จักมุมมองความคิดและวิธีการดำเนินชีวิตของพวกเขาเหล่านั้นได้มากขึ้น เขาเหล่านั้นล้วนเป็นผู้ที่ผ่านเรื่องราวต่างๆในชีวิตมามากมายทั้งสุข ทุกข์หลายหลากการบ่มเพาะประสบการณ์ที่ผ่านมาก่อนชีวิต เวลาทำให้เข้าใจธรรมชาติและชีวิตได้มากขึ้น การดำเนินชีวิตอันแสนจะเรียบง่ายไม่ค้ำคั้นไขว่คว้าให้เกินสติปัญญาของตนมองเห็นความสุขและมีความสุขกับสิ่งที่ตนเองเป็นและปฏิบัติอยู่ ความสุขที่แท้จริงนั้นล้วนเกิดจากภายในมิใช่ได้รับจากสิ่งเร้าภายนอก ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในแง่คิดและมุมมองต่างๆที่มีความงดงามจากวิถีชีวิตที่แสนธรรมดาเหล่านี้ จากกลุ่มคนที่เห็นคุณค่าชีวิตที่แท้จริง มากกว่าเงินทองทรัพย์สินสมบัติชื่อเสียงเกียรติยศจอมปลอมที่กำลังเข้าครอบงำผู้คนส่วนใหญ่ในสังคมปัจจุบัน

จากความบังคลาใจข้างต้นข้าพเจ้าต้องการนำเสนอทัศนคติที่มีต่อเรื่องราวความประทับใจนั้นถ่ายทอดผ่านผลงานจิตรกรรมเพื่อชี้ให้เห็นถึงมุมมองของความสุข คุณค่าของชีวิตที่แท้จริงที่เจริญงอกงามขึ้นภายในด้วยสติปัญญามากกว่าความสุขอันลวงที่ได้จากวัตถุสิ่งของ เชื้อเสียงเงินทอง ลาภยศปรุ่งแต่งทั้งหลายที่นับวันจะแผ่ขยายอิทธิพลของตัวมันเองเข้าครอบงำผู้คนส่วนใหญ่ซึ่งถูกความจำเป็นบีบบังคับและถูกกิเลสเข้าครอบงำ คนเราเมื่อมีชีวิตขึ้นมาความต้องการปัจจัยในการดำรงชีวิตก็เกิดขึ้นเป็นเงาตามตัว ปัจจัยสี่ที่ในคำสอนทางพระพุทธศาสนามีความจำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อากาเร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรคล้วนมีความจำเป็นในการดำรงชีวิตเพื่อเลี้ยงดูทั้งชีวิตตนเองและครอบครัวจึงต้องดิ้นรนแสวงหา แต่เมื่อความจำเป็นในสิ่งเหล่านี้หมดไปความต้องการของคนไม่ได้หยุดอยู่เพียงเท่านั้น พอมีก็อยากมีมากขึ้นจึงเป็นที่มาของกิเลสความไม่พอเพียงในความต้องการพื้นฐาน ย่อมเป็นที่มาของการแข่งขันแย่งชิงเพื่อสนองค้นหาที่ไม่มีวันสิ้นสุดหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเรียกว่า“เป็นโรคทางวิญญาณ” นั่นก็คือโรคที่มีเชื้ออยู่ในความรู้สึกว่า ตัวเรา ว่าของเรา หรือว่า ตัวกู หรือว่าของกูนั่นเอง ที่มีอยู่ในใจประจำอยู่ในใจเป็นเชื้อโรคอยู่”²

แต่เมื่อเวลาผ่านล่วงเลยไปเมื่อคนมีอายุมากขึ้น ประสบการณ์ต่างๆได้บ่มเพาะสติปัญญาความเข้าใจในธรรมะข้อที่กล่าวไว้ว่า “สพฺเพ ธมฺมา นาลิ อภินิเวสย : สพฺ ธมฺมา แปลว่า สิ่งทั้งปวง, นาลิ แปลว่า ไม่ควร, อภินิเวสย แปลว่า เพื่อจะยึดมั่นถือมั่น; สิ่งทั้งหลายทั้งปวงไม่ควรยึดมั่นถือมั่น ก็แปลว่ามันไม่มีเชื่อที่จะเกิดเป็นโรค โลก โกรธ หลง, หรือการกระทำผิดอย่างอื่น ทั้ง

²พุทธทาสภิกขุ, “แก่นพุทธศาสนา,” หนังสือขณะเลิศจางวัด UNESCO แห่งสหประชาชาติ เมื่อพ.ศ. 2508 (กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์สุภาพใจ, 2548), 14.

ทางกาย ทางวาจาและทางจิต”³ ความสุขภายนอกค่อยๆ ได้รับความหมายการดำเนินชีวิตที่ช้าลงและคนจะหันมามองความสุขทางจิตมากขึ้น

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1.ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของผู้คนกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นผู้รู้และเข้าใจการดำเนินชีวิตด้วยความสุข ด้วยวิถีที่แสนจะเรียบง่ายประสบการณ์ที่ผ่านมาเกือบครึ่งชีวิต เวลาทำให้เขาเหล่านั้นเข้าใจในธรรมชาติและชีวิตมากขึ้น

2.ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นแนวคิดปรัชญาทางพระพุทธศาสนา ถึงสิ่งที่ผู้คนส่วนใหญ่ในปัจจุบันนั้นมองข้ามซึ่งสอนถึงความสุขที่มีอยู่ในตัวเองมิใช่ความสุขที่สมบรูณ์ด้วย ลาภ ยศ สรรเสริญวัตถุสิ่งของซึ่งล้วนอยู่ไกลตัว

3.ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงสภาพความเป็นอยู่ที่ยังมีให้เห็นจริงในปัจจุบันซึ่งล้วนเป็นสิ่งสวยงามในระบบความคิดที่เดินตามวิถีที่งดงามของความเรียบง่ายซึ่งมิได้มีให้เห็นบ่อยนักในสังคมปัจจุบันผ่านทัศนคติในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเฉพาะตัว

สมมติฐานของการสร้างสรรค์

การทำงานวิทยานิพนธ์นี้ตั้งอยู่บนสมมติฐานว่า การนำเรื่องราวเกี่ยวกับมุมมองความสุขของผู้คนบางกลุ่มที่สะท้อนให้เห็นถึงความเรียบง่ายในการดำเนินชีวิตที่แฝงไว้ด้วยปรัชญาความเข้าใจชีวิตและธรรมชาติ ซึ่งกลายเป็นภาพที่ไม่คุ้นชินกับกลุ่มคนส่วนใหญ่ในสังคมปัจจุบัน อาจจะมีผลให้ผลงานสามารถกระตุ้นความคิด ความรู้สึก และจินตนาการของผู้ชมงานได้บ้างไม่มากนักน้อย

ขอบเขตของการศึกษาและการสร้างสรรค์

1.ขอบเขตทางด้านเนื้อหา

เนื้อหาเรื่องราวที่นำเสนอในวิทยานิพนธ์ชุดนี้เกี่ยวกับการนำเสนอภาพจากความประทับใจมุมมองความสุขของผู้คนบางกลุ่มในที่นี้ข้าพเจ้านำเสนอผู้คนที่เป็นผู้สูงอายุ อาจทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ที่เป็นสิ่งที่พวกเขาเหล่านั้นจะทำอยู่ด้วยความสุข อาทิเช่น งานในอาชีพ งานอดิเรก การพักผ่อนคล้ายเสมออยู่ในวัฏจักรโลกส่วนตัวที่กั้นระหว่างโลกของความเป็นจริงกับโลกของอุดมคติ ที่อยู่บนคำจำกัดความของวิถีชีวิตอันเรียบง่ายมีความสุขกับสภาพความเป็นอยู่

³เรื่องเดียวกัน, 20.

ของตนเอง เข้าใจในธรรมชาติของชีวิตที่เกิดขึ้นมาแล้ว ดำเนินชีวิตอย่างรู้คุณค่าถึงความงามของสิ่งเล็กน้อยๆ ที่สรรค์สร้างความสุขได้โดยมิต้องพึ่งพาอาศัยสิ่งเร้าจากภายนอกเพื่อนำมาปรุงแต่งให้ชีวิตเกินความพอดีมาอันเป็นพุทธิปัญญาซึ่งเบ่งบานขึ้นในจิตใจ โดยอาศัยเวลาและประสบการณ์ที่จะนำพาชีวิตสู่ความสุขอันเป็นจริง

2. ขอบเขตทางด้านเทคนิค

เป็นผลงานจิตรกรรมผสม 2 มิติด้วยสีน้ำมัน ผสมผสานเทคนิคเฉพาะตัวเพื่อสร้างบรรยากาศให้สอดคล้องกับเนื้อหาในสิ่งที่ต้องการนำเสนอ โดยแสดงถึงความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในชีวิตแ่งมุมของความสุขบนพื้นฐานการใช้ชีวิตที่แสนเรียบง่ายซึ่งต่างออกไปจากความเป็นไปในสังคมปัจจุบันเป็นภาพเหตุการณ์ที่มีแทรกอยู่ในทุกๆ สังคมเพียงอาจเป็นแค่เสี้ยวเล็กๆ ที่ผู้คนส่วนใหญ่ได้มองข้ามละเลยจนราวกับว่าความงดงามเหล่านี้ได้ถูกกลืนหายไปกับกาลเวลา อาจแต่งเติมเสริมรูปแบบและบรรยากาศตามจินตนาการตามอุดมคติส่วนตัว

การเสนอผลงาน

การเสนอผลงานได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ภาคเอกสาร ได้จากการสังเกต วิเคราะห์ภาพถ่ายที่บันทึกได้จากชีวิตของผู้คนที่อาศัยอยู่ในสังคมจริง สถานที่จริง เพื่อใช้เป็นภาพร่าง ด้นแบบสำหรับผลงานจิตรกรรม รวมไปถึงการจัดทำเป็นรูปแบบเอกสารประกอบการศึกษาหรือวิทยานิพนธ์ โดยนำเสนอพร้อมกับตัวผลงาน
2. ภาคปฏิบัติ สร้างผลงานจิตรกรรม 2 มิติ และจัดหาพื้นที่สำหรับจัดนิทรรศการ โดยการติดต่อทางหอศิลป์หรือห้องแสดงนิทรรศการเพื่อติดตั้งผลงาน และจัดเป็นนิทรรศการ

แหล่งข้อมูล

1. จากภาพความเป็นจริงชีวิตผู้คนต่างๆ ที่อาศัยอยู่ในสังคมเมือง
2. ข้อมูลจากหนังสือ วารสาร เอกสาร หรือรูปภาพต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลทาง Internet

อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า

1. กล้องสะท้อนภาพเลนส์เดี่ยวด้วยระบบดิจิทัล (digital single-lens reflex)
2. ภาพถ่ายและเครื่องฉายภาพเพื่อขยายต้นแบบ
3. อุปกรณ์ที่ใช้ในงานจิตรกรรม

บทที่ 2

อิทธิพลที่มีต่อการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้นจำเป็นต้องมีพื้นฐานทางความคิด แรงบันดาลใจและอิทธิพลจากสิ่งต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางนำไปสู่การสร้างสรรค์ที่ดี ที่มีผลผลักดันและกระตุ้นให้ศิลปินมีความพยายามในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งในศิลปินแต่ละคนนั้นย่อมมีทัศนคติ ความเชื่อ หรือความศรัทธา ที่เกิดขึ้นจากอิทธิพลรอบตัวต่างกันไป จึงนำมาซึ่งความต่างในทางพื้นฐานความคิดและการแสดงออก

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ มีพื้นฐานความคิดและอิทธิพลในการสร้างสรรค์แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. อิทธิพลจากสภาพแวดล้อมและสังคม
2. อิทธิพลทางด้านศิลปกรรม

1 อิทธิพลจากสภาพแวดล้อมและสังคม

คำจำกัดความของเมืองหลวงอาจมีความหมายได้ดังนี้ เมืองหลวง หรือ ราชธานี คือ เมืองหลักที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาล ส่วนใหญ่เป็นที่ตั้งของทำเนียบรัฐบาล คำในภาษาอังกฤษ capital มาจากภาษาละติน caput หมายถึง "ศีรษะ" และอาจเกี่ยวข้องกับ เนินเขาแคปิทอลไลน์ เนินเขาที่สูงที่สุดในโรมโบราณ ศูนย์กลางทางประวัติศาสตร์และศาสนา

ในภาษาไทย มีหลายคำที่ใช้ในความหมายนี้ เช่น กรุง หรือ พระนคร สำหรับคำว่าเมืองหลวงนั้นยังก็มีความหมายเป็นสองนัย กล่าวคือ หมายถึงเมืองใหญ่ (หลวง หมายถึง ใหญ่) หรือเมืองของหลวง (คือเมืองของพระเจ้าแผ่นดิน, เพราะเป็นที่ประทับของกษัตริย์) สังคม หรือ สังคมมนุษย์ คือการอยู่ร่วมกันของมนุษย์โดยมีลักษณะความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันหลายรูปแบบ เช่น อาชีพ อายุ เพศ ศาสนา ฐานะ ที่อยู่อาศัย ฯลฯ สำหรับระบบสังคมที่รวมถึงสิ่งมีชีวิตประเภทอื่น นอกเหนือจากมนุษย์อาจใช้คำว่าระบบนิเวศ ซึ่งมีความหมายเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตต่างๆ กับสภาพแวดล้อม สังคมของมนุษย์เกิดจากกลุ่มบุคคลที่มีความสนใจร่วมกันไม่ว่าจะในด้านใด เช่น ประเทศ จังหวัด และอื่นๆ และมักจะมิวัจนธรรมหรือประเพณี รวมถึงภาษา การละเล่นและอาหารการกินของตนเองในแต่ละสังคม การที่มนุษย์รวมกันเป็นสังคมนั้น ช่วยให้ผู้หนึ่งสามารถสร้างและพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ ซึ่งอาจเป็นไปได้ถ้าต้องทำสิ่งนั้นโดยลำพัง

ขณะเดียวกันสังคมที่พัฒนาหรือกำลังพัฒนาเป็นเมืองขนาดใหญ่ ซึ่งมีการใช้เทคโนโลยีช่วยในการทำงานอย่างมกนั้น ก็อาจส่งผลให้ประชากรที่ไม่สามารถปรับตัวตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง เกิดความรู้สึกโดดเดี่ยวหรือความรู้สึกว่าตนเองไม่มีส่วนร่วมในสังคมขึ้นมาได้ เมื่อคำจำกัดความของเมืองหลวงและสังคมหรือสังคมมนุษย์มารวมกันจะได้คำจำกัดความใหม่ขึ้น คือ สังคมเมือง ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในเมืองหลวงนั้นมีชีวิตที่แตกต่างกันหลากหลายด้านแล้วแต่ความจำเป็นในชีวิตของแต่ละคน แต่สิ่งที่คล้ายกันคือการแสวงหาเพื่อให้ได้มาซึ่งปัจจัยสี่เพื่อใช้ดำรงชีวิตและครอบครัวของตน สภาพแวดล้อมในเมืองหลวงนั้นผู้ที่เคยอาศัยอยู่มักจะชินตากับภาพผู้ที่แออัดด้วยปัญหาทางเศรษฐกิจหรือปัญหาต่างๆที่ส่งผลให้ผู้คนตามต่างจังหวัดได้เดินทางเข้ามาหางานทำในเมืองหลวงซึ่งเชื่อกันว่าจะสามารถสร้างรายได้ให้ตนเองและครอบครัวได้มากกว่ายามที่อยู่กับถิ่นฐานเดิม การขาดความเข้าใจในวิถีแห่งความพอเพียงจึงได้ทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมาอีกมากมาย เมื่อผู้คนต่างมีความคิดไปในทิศทางเดียวกันทยอยเดินทางเข้ามาแสวงหาชีวิตที่ดีกว่าเดิมนั้นก็หมายความว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่ก่อให้เกิดความเจริญ รายได้ คุณภาพชีวิตที่ดี ความเจริญก้าวหน้าในชีวิต สิ่งต่างๆที่ผู้คนส่วนใหญ่ต้องการไขว่คว้า ล้วนอยู่ในเมืองหลวงแทบทั้งสิ้น จึงเป็นแรงดึงดูดสำคัญที่ทำให้ผู้คนทั่วทุกสารทิศหลั่งไหลกันเข้าสู่สังคมเมือง

ภาพที่ 1 ภาพตัวอย่างข้อมูลเบื้องต้นที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ภาพที่ 2 ภาพตัวอย่างข้อมูลเบื้องต้นที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ภาพที่ 3 ภาพตัวอย่างข้อมูลเบื้องต้นที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ภาพที่ 4 ภาพตัวอย่างข้อมูลเบื้องต้นที่ใช้ในการสร้างสรรค์

2 อิทธิพลทางด้านศิลปกรรม

ไม่ว่าจะอยู่ในยุคสมัยใดอิทธิพลที่มีต่องานศิลปะของศิลปินรุ่นต่อรุ่นยังคงไม่เลือนหายไป กลิ่นอายจากงานศิลปะจากศิลปินรุ่นพี่ที่ถ่ายทอดให้รุ่นน้องซึมซับเพื่อแสวงหาแนวทางที่แตกต่างออกไป ยังคงเป็นสายใยที่งดงาม ข้าพเจ้าชื่นชมแนวทางของ อิมเพรสชันนิสม์และอิมเพรสชันนิสม์สมัยหลังเป็นอย่างมาก ซึ่งในที่นี้ขอชี้เฉพาะในแนวทางลัทธิทางศิลปะ และจิตรกรรมที่มีอิทธิพลต่อข้าพเจ้าอย่างสูง

ศิลปะอิมเพรสชันนิสม์สมัยหลัง (Post-Impressionism) เป็นคำที่คิดขึ้นโดยศิลปินและนักวิจารณ์ศิลปะชาวอังกฤษโรเจอร์ ฟราย (Roger Fry) ในปี ค.ศ. 1910 เพื่อบรรยายศิลปะที่วิวัฒนาการขึ้นในฝรั่งเศสหลังสมัย เอ็ดวาร์ด มาเน่ จิตรกรอิมเพรสชันนิสม์สมัยหลังยังคงสร้างงานศิลปะแบบอิมเพรสชันนิสม์ แต่ไม่ยอมรับความจำกัดของศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ จิตรกรสมัยหลังจะเลือกใช้สีจัด เขียนลีลา ฝีแปรงที่เด่นชัดและวาดภาพจากของจริง และมักจะเน้นรูปทรงเชิงเรขาคณิตเพื่อจะบิดเบือนจากการแสดงออก นอกจากนั้นการใช้สีก็จะเป็นสีที่ไม่เป็นธรรมชาติและจะขึ้นอยู่กับสีจิตรกรรมที่ต้องการจะใช้ จิตรกรอิมเพรสชันนิสม์สมัยหลังมีความไม่พึงพอใจต่อความจำกัดของเนื้อหาของศิลปะอิมเพรสชันนิสม์และแนวความคิดของปรัชญาที่เริ่มจะสูญหายไปของขบวนการทำงานของศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ จิตรกรกลุ่มนี้ก็ได้มีความเห็นพ้องกันถึงทิศทางใหม่

ที่ควรจะดำเนินต่อไปข้างหน้า ฌอร์ฌ-ปีแยร์ เซอรา (Georges-Pierre Seurat) และผู้ติดตามนิยมการเขียนโดยวิธีสถานจุดสี (pointillism) ซึ่งเป็นการเขียนที่ใช้จุดสีเล็ก ๆ ในการสร้างภาพเขียน ปอล เซซาน พยายามสร้างกฎเกณฑ์และความมีระเบียบของศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ให้เป็นรูปเป็นทรงขึ้น เพื่อจะทำให้ศิลปะอิมเพรสชันนิสม์เป็นศิลปะที่มั่นคงและคงอยู่ตลอดไปเช่นเดียวกับศิลปะที่แสดงในพิพิธภัณฑ์ การสร้างกฎเกณฑ์การเขียนของเซซานทำด้วยการลดจำนวนสิ่งของในภาพลงไป จนเหลือแต่รูปทรงที่เป็นแก่นสำคัญแต่เซซานยังรักษาการจัดของสีที่ใช้ แบบศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ จิตรกรอิมเพรสชันนิสม์กามี ปีชาโรทดลองการเขียนแบบใหม่โดยการวาดแบบอิมเพรสชันนิสม์ใหม่ ระหว่างกลางคริสต์ทศวรรษ 1880 และต้นคริสต์ทศวรรษ 1890 เมื่อไม่พอใจที่ถูกเรียกว่าเป็นจิตรกรอิมเพรสชันนิสม์แบบจินตนิยม ปีชาโรก็หันไปหาแนวทางการเขียนใหม่เป็นแบบสถานจุดสี ซึ่งปีชาโรเรียกว่าเป็นศิลปะอิมเพรสชันนิสม์แบบวิทยาศาสตร์ ก่อนที่กลับไปเขียนภาพแบบอิมเพรสชันนิสม์แท้ตามเดิมในช่วงสิบปีสุดท้ายก่อนที่จะเสียชีวิต

ฟินเซนดฟานก็อกใช้สีเข้มสดและฝีแปรงที่ขมวดอย่างมีชีวิตจิตใจเพื่อสื่อความรู้สึกและสถานะภาพทางจิตใจของตนเอง แม้ว่าจิตรกรอิมเพรสชันนิสม์สมัยหลังมักจะแสดงงานร่วมกัน แต่ก็ยังไม่มีความคิดเห็นพ้องกันในแนวทางของขบวนการเขียน จิตรกรรุ่นเด็กกว่า ระหว่างคริสต์ทศวรรษ 1890 และต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 เขียนงานในบริเวณที่แตกต่างออกไปและในแนวการเขียนที่ต่างออกไปเช่นลัทธิโฟวิสม์และลัทธิบาบิกนิยม

จิตรกรที่มีอิทธิพลต่องานศิลปะของข้าพเจ้าเป็นอย่างสูงทั้งในแง่ของความรู้สึกและแนวทางคือ อ็องรี มารี แรมง เดอ ตูลูซ-โลเทร็ก-มงฟา Henri Marie Raymond de Toulouse-Lautrec-Monfa (24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2407 - 9 กันยายน พ.ศ. 2444) เป็นจิตรกร ช่างพิมพ์ ช่างเขียนแบบ และอิลลัสเตรเตอร์ (Illustrator) สมัยอิมเพรสชันนิสม์สมัยหลัง คนสำคัญของประเทศฝรั่งเศส ในคริสต์ศตวรรษที่ 19 มีความเชี่ยวชาญทางการเขียนโปสเตอร์ของชีวิตผู้คนในบริเวณมงมาตร์ และผู้ชอบใช้ชีวิตในวงการของความฟุ้งเฟ้อและโรงละครในสมัยปลายคริสต์ศตวรรษ (fin de siècle) ของปารีสชีวิตเบื้องต้น อ็องรี เดอ ตูลูซ-โลเทร็ก เกิดที่อาลปีในแคว้นมีดี-ปีเรเน เป็นลูกคนแรกของแคนต์อัลฟงส์และแคนต์เตสส์อาแดล เดอ ตูลูซ-โลเทร็กซึ่งเป็นครอบครัวผู้ดีตกยาก แคนต์อัลฟงส์และแคนต์เตสส์อาแดล เป็นลูกพี่ลูกน้องกันและมีไข้เป็นรุ่นแรกของ ครอบครัวโลเทร็กที่แต่งงานกันเอง ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุที่อ็องรีมีโรคหลายโรคมาตั้งแต่กำเนิดและโรคที่ว่านี้ อาจจะมีสาเหตุมาจากการแต่งงานระหว่างพี่น้องในสายเลือดเดียวกัน น้องชายของอ็องรีเกิดเมื่อปี ค.ศ. 1867 และเสียชีวิตปีต่อมา เมื่ออายุ 13 และ 14 ปี กระดูกสะโพกของอ็องรีหักทั้งสองข้างและไม่หายดี แพทย์สมัยใหม่สันนิษฐานว่าสาเหตุที่ไม่ยอมหายคงเป็นเพราะความไม่ปกติทาง กรรมพันธุ์ซึ่งอาจจะมาจากโรค “pycnodysostosis” หรือบางทีก็รู้จักกันในชื่อ “กลุ่มอาการตูลูซ-โลเทร็ก”

(Toulouse-Lautrec Syndrome) หรืออาจจะเป็นความผิดปกติเกี่ยวกับโรคกระดูกต่าง ๆ หรืออาจจะ เป็นโรคกระดูกอ่อนและ praecox virilism ผสมกัน ตั้งแต่นั้นมาขาของอ็องรีก็หยุดเจริญเติบโต ฉะนั้น อ็องรีจึงสูงเพียง 1.54 เมตร หรือ 5 ฟุต 1 นิ้ว แต่ร่างกายส่วนบนเติบโตตามปกติแต่เพียงขา เท่านั้นที่สั้นอย่างเด็ก นอกจากนั้นยังกล่าวกันว่าอ็องรีมีปัญหาของการเติบโตอย่างผิดปกติของ อวัยวะ เพศ (Hypertrophy)

เพราะความที่ไม่สามารถทำอะไรอย่างที่คนอื่น ๆ ทำกันได้ อ็องรีจึงหันความสนใจ ทั้งหมดมาทางศิลปะ และกลายมาเป็นจิตรกรคนสำคัญของสมัยโพสต์อิมเพรสชันนิสม์, อิลลัสเตรเตอร์แบบอาร์ตนูโว, และ lithographer อ็องรีบันทึกชีวิตแบบโบฮีเมีย (Bohemianism) ในปารีส ในปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ไว้มาก นอกจากนั้นยังเป็นนักเขียนภาพประกอบของนิตยสาร “Le Rire” ระหว่างกลางคริสต์ศตวรรษ 1890 อ็องรี เดอ ตูลูซ-โลเทร็กเป็นที่รู้จักกันว่าเป็น “หัวใจของมงมาทร์” (The soul of Montmartre) ซึ่งเป็นบริเวณที่อ็องรีและศิลปินอื่นอาศัยอยู่ อ็องรีชอบเขียนภาพชีวิตที่มูแล็งรุม (Moulin Rouge) ซึ่งเป็นคาบาเรต์ที่สร้างเมื่อ ค.ศ. 1889 ชีวิตในมงมาทร์ และในคาบาเรต์อื่น ๆ ในปารีส ชีวิตในโรงละคร และโดยเฉพาะในช่องโสเภณีที่อ็องรีชอบไป และกล่าวกันว่าไปติดชิฟิลิสมา จากโรชา ลารูม ผู้ทำงานในช่อง อ็องรีอาศัยอยู่กับผู้หญิงเหล่านี้เป็นเวลานานจนมีความสนิทสนมและเป็นที่ไว้วางใจ จนสามารถเข้าถึงสิ่งที่เป็นส่วนตัวต่าง ๆ ได้ อ็องรีนำประสบการณ์ที่เห็นนี้มาวาดและเขียนในฉากเลสเบี้ยน ในบรรดาภาพที่เขียนอ็องรีเขียนภาพอีแวก์ กิลเบิร์ต (Yvette Guilbert), หลุยส์ เวเบ (Louise Weber) ผู้รู้จักกันบนเวทีในนาม “ลาอูลู” หรือคนตะกละ ผู้เป็นผู้เริ่มการเดินรำแบบ “แคน-แคน”, และนักเต้นรำ เจน ออวริล (Jane Avril) ส่วนซูซาน วาลาดง (Suzanne Valadon) อ็องรีสอนวาดภาพให้กับ ซูซาน อาจจะเป็นผู้หญิงคนหนึ่ง ของอ็องรี อ็องรีเป็นโรคจิตสุราเรื้อรังเกือบตลอดชีวิต และในที่สุดก็ถูกส่งไปโรงพยาบาลสำหรับผู้เป็นโรคเรื้อรังไม่นานก่อนที่จะ เสียชีวิต และในที่สุดก็ตายด้วยโรคพิษสุราเรื้อรังและชิฟิลิส เมื่ออายุได้เกือบ 37 ปี ร่างของอ็องรีถูกฝังไว้ไม่ไกลจากบ้านเกิด กล่าวกันว่าคำสุดท้ายก่อนตายของอ็องรี คือ “Le vieux con” (เจ้าโง่!) อ็องรีใช้เวลาทั้งหมดกว่า 20 ปีในการสร้างงานศิลปะ เขียนภาพบนผ้าใบทั้งหมด 737 ภาพ, ภาพสีน้ำ 275 ภาพ, ภาพพิมพ์และโปสเตอร์ 363 ภาพ, ภาพวาด 5,084 ภาพ, และงานเขียนภาพลามกอีก 300 ภาพ, งานเซรามิก งานกระจกสี และงานอื่นที่สูญไป หลังจากที่ อ็องรี เสียชีวิตไปแล้ว เคาน์เตสอาเดเล ผู้เป็นแม่และ มอริซ โจยังท์ ผู้ซื้อขายงานศิลปะก็ช่วยกันเผยแพร่งานเขียนของอ็องรี นอกจากนั้นเคาน์เตสอาเดเลก็ยังอุทิศเงินสร้างพิพิธภัณฑที่อัลบีที่บ้านเกิด ของ อ็องรีเพื่อใช้เป็นที่ตั้งแสดงผลงาน

ผลงานของตูลูซ-โลเทร็ก ส่งอิทธิพลต่องานของข้าพเจ้า ใน 2 แง่มุม กล่าวคือ ประการแรกในรูปแบบของการเขียนสีน้ำมันด้วยวิธีการวาดเส้น ซึ่งได้สร้างมิติมุมมองใหม่ให้เกิดมี

ความเคลื่อนไหวแสดงออกมาอย่างชัดเจน ประการต่อมา ตูลูซ-โลเทร็ก นำเสนอเรื่องราวของ มุมมองกลุ่มคนเฉพาะกลุ่มที่เขาสนใจและเข้าไปสัมผัสถึงชีวิตของกลุ่มคนเหล่านั้น และเป็นชีวิตที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับสังคมเมืองคล้ายกับเรื่องวิถีชีวิตที่ข้าพเจ้าสนใจ จึงทำให้ข้าพเจ้าประทับใจใน ผลงานของเขาเป็นพิเศษ

ภาพที่ 5 ผลงานของ Henri de Toulouse-Lautrec

La Goulue arriving at the Moulin Rouge oil on card 79.4x 59 cm 1892

ที่มา : Peter H. Feist, French Impressionism 1860-1920 (New York : Taschen, 1995), 324.

ภาพที่ 6 ผลงานของ Henri de Toulouse-Lautrec

A Dance at the Moulin Rouge oil on canvas 115.5 x 150 cm 1889 / 90

ที่มา : Peter H. Feist, French Impressionism 1860-1920 (New York : Taschen, 1995), 325.

ภาพที่ 7 ผลงานของ Henri de Toulouse-Lautrec

At the Salon, The Divan oil on canvas 850 × 650 cm 1864-1901

ที่มา : Peter H. Feist, French Impressionism 1860-1920 (New York : Taschen, 1995), 326.

ภาพที่ 8 ผลงานของ Henri de Toulouse Lautrec

Au bal du moulin de la galette oli on cavas 600 × 450 cm 1864-1901

ที่มา : PeterH. Feist, French Impressionism 1860-1920 (New York : Taschen, 1995), 327.

จากที่กล่าวไว้ข้างต้นพอจะสรุปได้ว่าข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลภาพในแนวทางลัทธิศิลปะแบบ Post-Impressionism ในงานของ Henri de Toulouse Lautrec เป็นอย่างมาก ในเรื่องของฝีแปรงที่แสดงออกอย่างอิสระและรุนแรงในส่วนรวมและความละเมียดละไมที่มีสอดแทรกให้เห็นอยู่ตลอด ซึ่งข้าพเจ้าได้แทรกลักษณะดังกล่าวในงานลงในงานของข้าพเจ้าเพื่อสร้างความรู้สึกลึกลับ ลึกลับและความรู้สึกสงบในเวลาเดียวกันซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในสังคมเมืองปัจจุบัน ข้าพเจ้าได้เพิ่มเทคนิคบางเทคนิคเข้าไปเพื่อให้เกิดความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวและตรงตามทัศนคติในเรื่องที่ข้าพเจ้าสนใจ ในเชิงเนื้อหาอิทธิพลของ Toulouse Lautrec ก็ยังกล่าวได้ว่ามีอิทธิพลทางความคิดต่อข้าพเจ้ากล่าวคือ เขาได้เขียนเรื่องราวของคนในสังคมจำเพาะสังคมหนึ่งซึ่งเป็นมุมชีวิตเล็กๆที่เขาสนใจและได้เข้าไปสัมผัสและเกิดความประทับใจ จึงได้ถ่ายทอดความรู้สึกเหล่านั้นออกมาผ่านทางงานจิตรกรรม ซึ่งคล้ายกับแนวความคิดในงานของข้าพเจ้าเป็นอันมากเพียงแต่แตกต่างในเรื่องมุมมองที่ต้องการเสนอเท่านั้น เนื่องจากชีวิตในสังคมนั้นมีหลากหลายแง่มุมที่น่าสนใจ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ วิธีการดำเนินงานนั้นเป็นองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งศิลปินแต่ละคนก็ย่อมจะมีวิธีการนำเสนอและสร้างลักษณะรูปแบบแตกต่างกันไป แต่ละคนจำเป็นต้องมีระบบแบบแผนเฉพาะตน ที่ทำให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการค้นคว้าหาข้อมูล ความรู้ต่างๆ ที่สร้างแรงบันดาลใจ โดยมีระบบการจัดการกระบวนการทางความคิดที่เป็นปัจจัยส่วนบุคคล กลั่นกรองจนเกิดจุดมุ่งหมายและแนวความคิดควบคู่ไปกับการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อการพัฒนาในการสร้างสรรค์ รูปแบบในการนำเสนอผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า เป็นผลงานจิตรกรรม 2 มิติ ในลักษณะแนวกึ่งเหมือนจริง เป็นการแสดงออกถึงสภาพของความเป็นจริง ในวิถีชีวิตประจำวันของสังคมไทย นำเสนอมุมมองที่ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจและสอดคล้องทัศนคติส่วนตัวของข้าพเจ้าเข้าไป เพื่อให้สื่อความหมายได้อย่างตรงกับความคิดของข้าพเจ้า และในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าชุดนี้ มีวิธีการและขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่เริ่มแรกศึกษาจนถึงขั้นตอนการสร้างสรรค์โดยสามารถแบ่งได้ 4 ขั้นตอนหลัก คือ

1. ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล
2. ขั้นตอนรวบรวมข้อมูล และประมวลความคิด เพื่อหาภาพต้นแบบ
3. ขั้นตอนในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม
4. ขั้นตอนการวิเคราะห์ วิจารณ์ผลงาน

1 ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า มีขั้นตอนในการศึกษาหาความรู้และข้อมูลดังนี้คือ

1. การหาความรู้และข้อมูลในส่วนที่เป็นเรื่องราวเนื้อหา โดยจากประสบการณ์ของตนเอง และจากวิถีชีวิตของผู้คนทั่วไปในสังคมเมือง นอกจากนี้ยังได้ศึกษาหาความรู้และข้อมูลจากตำรา อินเทอร์เน็ต หรือสรรพสาระอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่จริงของผู้คนที่อาศัยอยู่ในสังคมเมือง

2. ศึกษาค้นคว้าความคิดเกี่ยวกับปรัชญาทางพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการปล่อยวาง การไม่ยึดมั่นถือมั่นในสิ่งต่าง ๆ การดำเนินชีวิตในวิถีอันเรียบง่าย

3. ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความแตกต่างของความคิดของกลุ่มคน ผู้ที่อยู่ในกระแสหลักในสังคมและคนอีกกลุ่มหนึ่ง ผู้ซึ่งดำเนินชีวิตสวนกระแส ปฏิบัติตนให้อยู่ในวิถีชีวิตอันเรียบง่าย

4.ศึกษาค้นคว้าแนวคิดเกี่ยวกับลัทธิโพสต์อิมเพรสชันนิสม์และลัทธิเรียลลิสม์

2 ขั้นตอนรวบรวมข้อมูล และประมวลความคิด เพื่อหาภาพต้นแบบ

ข้าพเจ้าเริ่มต้นจากการพิจารณาผลงานของตัวเองในช่วงค้นหาแนวทางและสังเกตจากวัตถุดิบที่ข้าพเจ้าได้จากการเข้าไปสัมผัสวิถีชีวิตของผู้คนในสังคม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ในทางความคิด และในทางรูปแบบไปพร้อมๆกัน เพื่อนำมาพิจารณาถึงข้อดีข้อด้อยในความสัมพันธ์ของแนวความคิดกับผลงานกับความถนัดและกำลังความสามารถของตนเอง เพื่อหาและเลือกวิธีการสร้างสรรค์ที่เหมาะสมกับตัวเองมากที่สุด ในเรื่องของเนื้อหาที่จะนำเสนอ พยายามที่จะให้ความสำคัญกับอารมณ์ของสภาพแวดล้อมของสังคมเมือง ไม่ว่าจะเป็นท้องตลาดหรือตามถนนหนทาง ซึ่งเป็นอารมณ์ที่แบ่งแยกให้เห็นอย่างชัดเจน

โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1.สังเกตลักษณะทางกายภาพของผู้คนส่วนใหญ่ในสังคมที่สับสนวุ่นวายและความไม่เป็นระเบียบ

2.ศึกษาในเชิงหาความหมายของผู้คนในสังคมอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งมีแนวทางการดำเนินชีวิตที่ต่างออกไป สบายๆเรียบง่าย และเปี่ยมด้วยความสุข

3.สำรวจอารมณ์ ความรู้สึกเบื้องต้นโดยใช้ตัวเองเป็นบรรทัดฐานกับการอยู่ในบรรยากาศสภาพแวดล้อมจริงๆ และวิเคราะห์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นระหว่างผู้คนที่สองกลุ่ม ว่าตนเองนั้นรู้สึกไปในแง่ไหน เชิงบวกหรือลบกับกลุ่มคนส่วนใหญ่หรือส่วนน้อย

“วัฒนธรรมความเร่งรีบ เข้ามาที่รีบอาบน้ำ รีบแต่งตัวไปทำงานเพื่อให้ทันตอกบัตร ทันเซ็นชื่อเพราะตื่นสาย อาหารเข้ากับเที่ยงรวบเป็นมือเดียว เร่งทำงานให้เสร็จเร็วๆ เพราะมีนัดกว่าจะได้กลับบ้านก็ดึกดื่นเที่ยงคืน แล้วตื่นสายอีกวัน วันเป็นวัฏจักรอย่างนี้เสมอโลกกำลังบ้าเพราะความเร็ว ทำอะไรก็ต้องเร่งรัด ใครช้าก็ถูกเหยียดหยาม หว่าล้าสมัย ไม่ทันคน จึงทำให้เกิดแรงต่อต้าน กลายเป็นขบวนการใหม่ที่เรียกว่า Slow Movement เพื่อยืนยันว่ามนุษย์เราต้องทำอะไรช้าลง ใครครวญมากขึ้นความเร่งรีบไม่ได้หมายถึงแค่การเร่งรีบในการดำเนินชีวิตของคนในปัจจุบันเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการบริโภคอย่างเร่งรีบอีกด้วย ซึ่งการที่คนเร่งรีบบริโภคก็จะไปเร่งการผลิตให้เร็วขึ้น เท่ากับเป็นการไปเร่งทำลายสิ่งแวดล้อมให้เร็วขึ้น ดังนั้น “ความเร่งรีบจึงเป็นระบบคิดเป็นการเร่งบริโภค ยิ่งเร่งบริโภคก็จะยิ่งเร่งผลิต หากลดการเร่งรีบบริโภคลงก็จะทำให้ลดการผลิตลง ก็จะช่วยลดการทำลายสิ่งแวดล้อมลง”¹

¹ อ้อมใจ วงษ์มณฑา, วัฒนธรรมความเร่งรีบ [online], accessed 5 November 2011. Available form <http://kaekae.oas.psu.ac.th>.

4.ประมวลความคิด เพื่อหาขอบเขตที่ชัดเจนในเรื่องสถานที่ซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่สื่อความหมายให้เข้าใจได้ สภาพความเป็นอยู่ที่แท้จริงในสังคมเมืองปัจจุบัน เพื่อนำไปสู่การเข้าไปเก็บข้อมูลด้วยการถ่ายภาพและร่างภาพแบบหยาบ ๆ คร่าว ๆ

5.คัดเลือกสถานที่และถ่ายภาพผู้คนด้วยการถ่ายในหลายมุมมอง ทั้งมุมกว้างและมุมแคบ โดยให้ความสำคัญและพิถีพิถันในการถ่ายภาพซึ่งต้องตรงตามแนวความคิดในเบื้องต้น

6.ใช้เทคนิค กระบวนการด้านคอมพิวเตอร์ เพื่อสร้างความสมบูรณ์แก่ภาพถ่ายข้อมูล เช่น สี แสงเงา องค์ประกอบของภาพ เป็นต้น จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปอัดขยายเป็นภาพถ่ายโดยสมบูรณ์

เมื่อได้ข้อมูลที่เป็นภาพถ่ายมากเพียงพอกับการสร้างสรรค์ จึงมีการกำหนดแนวทางในการนำเสนอแบบคร่าว ๆ ว่าต้องการนำเสนอเรื่องราวในลักษณะใด โดยการรวบรวมภาพถ่าย และทำการคัดแยกออกเป็นกลุ่ม ซึ่งการถ่ายภาพสถานที่และสิ่งแวดล้อมและกลุ่มคนทั้งสองลักษณะตามที่ได้กล่าวไปในขั้นต้น จะต้องถ่ายไว้ในหลาย ๆ มุมมอง เพื่อที่จะนำมาเลือกหาภาพที่ดีที่สุด ที่จะนำมาใช้เป็นภาพต้นแบบ หลักเกณฑ์ในการเลือกภาพ โดยคำนึงถึงหลักของทัศนธาตุ (Visual Element) คือ รูปทรง, โครงสร้าง, ระบาย, มิติ, เส้น และสี แต่เพื่อให้ภาพดังกล่าวเป็นภาพที่มีมุมมองเฉพาะตัว จึงมีการกำหนดองค์ประกอบของภาพที่เรียงลำดับตามความสำคัญดังนี้

1. รูปทรงที่เป็นประธาน ประมาณ 50% จะอยู่ในส่วนหน้าหรือข้างและมียรายละเอียดที่ชัดเจน

2. รูปทรงของส่วนประกอบในภาพ ประมาณ 30% เป็นรูปทรงที่มีความสำคัญรองลงมา

3. ฉากหลัง ประมาณ 20% จะมีการผลัดกระยะเพื่อสร้างมิติให้ผลัดกระยะให้ไกลออกไป จากนั้นจึงนำมากำหนดสัดส่วน หรือสเกลของภาพ เพื่อที่จะนำมาประกอบเพิ่มเติมและตัดทอนเพื่อทำแบบร่างภาพก่อนขยายเป็นขนาดจริงของงานจิตรกรรมบนเฟรมผ้าใบต่อไป ซึ่งการกำหนดสัดส่วนนั้นอาจไม่มีความจำเป็นที่จะต้องถูกต้องตามมาตราส่วนจากภาพถ่ายข้อมูลปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมโดยเน้นความสมดุลในองค์ประกอบของภาพเป็นหลักและเน้นอารมณ์ของภาพเป็นสำคัญ จากนั้นนำภาพร่างต้นแบบไปถ่ายเอกสารลงบนแผ่นพลาสติกแบบใส แล้วนำมาขยายภาพลงบนเฟรมผ้าใบโดยใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ (over head) เพื่อร่างภาพบนผลงานจริง

ภาพที่ 9 ตัวอย่างของการกำหนดสัดส่วนในภาพต้นแบบ

โดยชายสูงอายุเป็นรูปทรงประธาน, โต๊ะถ้วยกาแฟเป็นส่วนประกอบในภาพ, และฉากหลังเป็นมุมมองระยะไกลสุดเพื่อสร้างมิติของภาพ

3 ขั้นตอนในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม

เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของการปฏิบัติ หลังจากที่ได้ภาพต้นแบบที่มีการกำหนดสัดส่วน และพร้อมที่จะนำมาใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ ขั้นตอนต่อไปคือ ลงมือปฏิบัติผลงานจริง โดยมีรายละเอียดซึ่งสรุปได้เป็นขั้นตอนย่อย ๆ ดังนี้ คือ

1. การกำหนดมาตราส่วน เพื่อใช้สำหรับหาขนาดของภาพผลงานจริง จากการขยายภาพต้นแบบ การกำหนดมาตราส่วนก็แล้วแต่ความเหมาะสม โดยไม่นำความเที่ยงตรงแม่นยำมาเป็นสาระสำคัญ ปรับเปลี่ยนได้ ตามความเหมาะสม เพื่อให้งานจิตรกรรมนั้นลงตัวมากที่สุด

2. การเตรียมเฟรมผ้าใบ (canvas) จะต้องเป็นผ้าใบผิวเรียบ ที่ขึงบนกรอบไม้ที่มีความแข็งแรงเพียงพอที่จะดัดรูปใบให้ตึงได้ จากนั้นจึงใช้สีอะคริลิกผสมน้ำ โดยใช้เป็นสีเทาซึ่งเป็นสีของบรรยากาศทั้งหมดของภาพ เหตุผลที่ข้าพเจ้าได้เลือกใช้สีเทาเป็นสีหลักในการคลุมบรรยากาศของภาพทั้งหมดคือข้าพเจ้าได้มองถึงความรู้สึกและทัศนคติของข้าพเจ้าเป็นหลัก สีเทาเป็นสีกลางระหว่างขาวกับดำ ไม่ซ้ายไม่ขวาเป็นกลาง หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการผสมของสีขาวและดำเหมือนการผสมปนเปของสังคม ที่มีทั้งด้านดีและด้านที่ไม่ดีปะปนกันไป จากนั้นจึงทารองพื้นลงไปให้สม่ำเสมอทั่วกันทั้งภาพ

3. นำภาพถ่ายที่คัดเลือกไปถ่ายเอกสารลงบนแผ่นพลาสติกแบบใส แล้วนำมาขยายภาพลงบนเฟรมผ้าใบโดยการใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ (over head) เพื่อร่างภาพบนผลงานจริง

4. การร่างภาพ ทำการร่างภาพด้วยแท่งชาโคล (ถ่านงู) จากนั้นทำการร่างภาพตามแบบที่เกิดขึ้นจากการฉายเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เพื่อให้ได้ลักษณะขององค์ประกอบโดยรวมโดยไม่ลงรายละเอียดตายตัวเพื่อไม่ให้ภาพเกิดความกระด้างจนเกินไป จากนั้นจึงทำการร่างโดยอาศัยต้นแบบจากภาพถ่ายหลายๆ มุมมอง เพื่อให้ภาพเกิดความลงตัวมากที่สุด โดยสามารถที่จะเพิ่มเติมหรือตัดทอน สิ่งที่เป็นและไม่จำเป็นในภาพได้

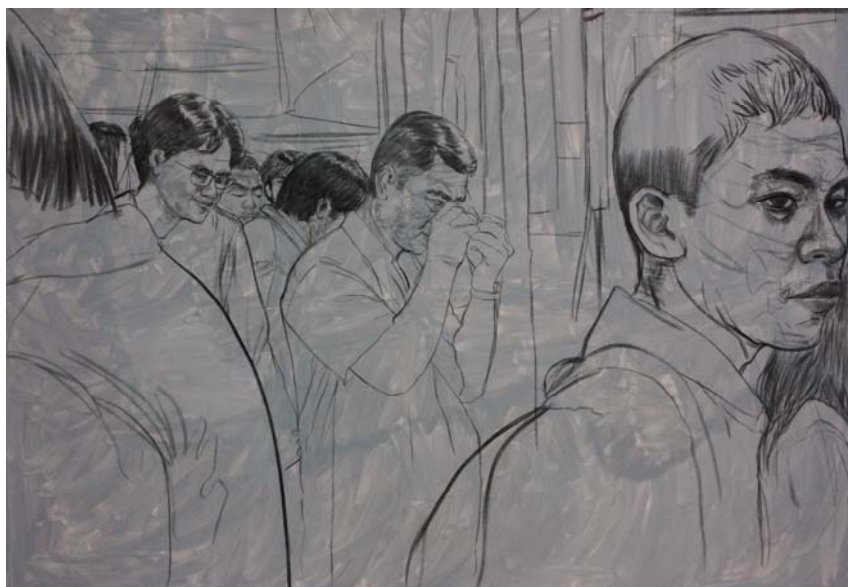
5. จากนั้นทำการเขียนเส้นให้เกิดมีน้ำหนักหนักเบา โดยใช้สีน้ำมันสีดำ เพิ่มและลดน้ำหนักความอ่อนแก่ของสีด้วยน้ำมันผสมสี (น้ำมันลินสีด) ในขั้นตอนนี้ข้าพเจ้าเขียนคนซึ่งเป็นประธานของภาพและส่วนประกอบของภาพทั้งหมดโดยใช้อารมณ์ความรู้สึกมากกว่าการเขียนให้ถูกต้องตามหลักกายวิภาคในแบบของลัทธิเอกซ์เพรสชันนิสม์ ในบางครั้งอาจมองเห็นรอยร่างก่อนหน้าซึ่งร่างด้วยแท่งชาโคล ซึ่งข้าพเจ้าถือว่าเป็นส่วนหนึ่งในงานไม่ได้หมายความว่าความไม่เรียบร้อยแต่ประการใด

6. เมื่อสีน้ำมันแห้งได้ที่แล้ว นำกระดาษสาญี่ปุ่นบุทึบลงบนเฟรมผ้าใบทั่วทั้งภาพด้วยกาวผสมน้ำ แล้วปูกระดาษสาให้ชิดติดกันอาจเกิดตะเข็บการทับซ้อนของกระดาษบ้าง เนื่องด้วยกระดาษเมื่อโดนน้ำแล้ว จะเกิดการยืดหยุ่นซึ่งเป็นธรรมชาติของกระดาษที่มีคุณสมบัติบางมาก

7. เมื่อกระดาษติดกับเฟรมสนิทและแห้งสนิทแล้ว ทำการตัดส่วนเกินออกด้วยมีดลงเบาๆ บนรอบทึบของกระดาษ

8. จากนั้นเมื่อกระดาษแห้งสนิทจะเกิดฝ้าขึ้นทั่วภาพ ทำการเน้นในส่วนที่ต้องการจะเน้นเช่นประธานของภาพ และส่วนประกอบต่างๆ ของภาพให้สอดคล้องกับแนวความคิดและเพื่อสร้างบรรยากาศใหม่ขึ้นโดยคล้ายให้เกิดโลกใหม่ขึ้นมาจากกล่าวได้ว่าคล้ายอยู่ในภวังค์ส่วนตัว

9. เขียนสีน้ำมันทับลงตรงส่วนประธานของภาพให้เหมือนจริงตามแบบหรืออาจเพิ่มเติมให้เกินจริงเพื่อให้เกิดบรรยากาศแห่งความสุขความอบอุ่น ปิติยินดี ขึ้นในภาพ ข้าพเจ้าจะเขียนสีในเฉพาะส่วนของใบหน้าเพื่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึก และในส่วนของกิจกรรมที่เกิดขึ้นที่แสดงให้เห็นถึงกิจกรรมส่วนตัว อันก่อให้เกิดความสุขเท่านั้น

ภาพที่ 10 ขั้นตอนของการร่างภาพและการลงน้ำหนักด้วยแท่งชาโคล

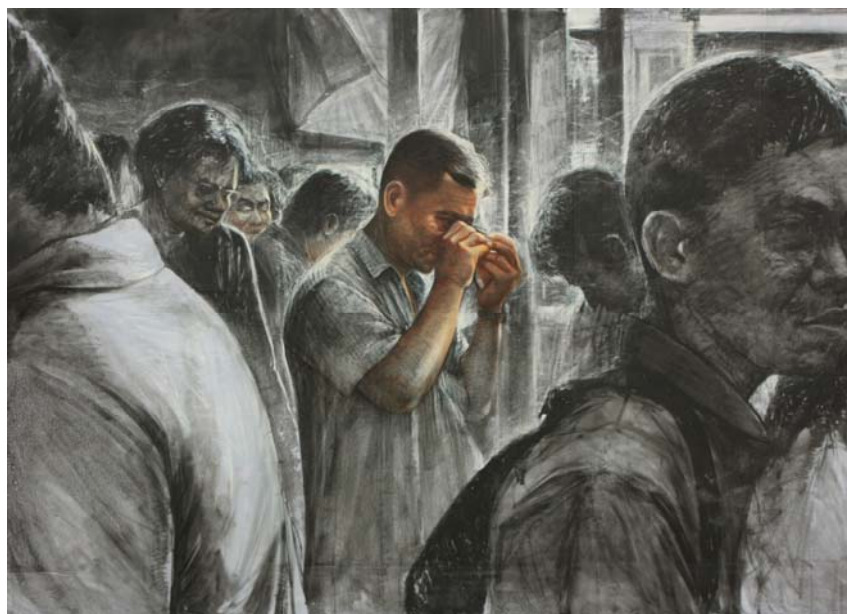
ภาพที่ 11 ขั้นตอนการลงสีชั้นที่ 1 ด้วยสีดำเพื่อสร้างน้ำหนัก ทัวทั้งภาพ

ภาพที่ 12 ขั้นตอนการปูด้วยกระดาษสาญี่ปุ่นเพื่อสร้างบรรยากาศใหม่

ภาพที่ 13 ขั้นตอนการสร้างบรรยากาศและเน้นสำคัญของภาพให้เกิดชัดเจนขึ้น

ภาพที่ 14 ขั้นตอนการเขียนเก็บรายละเอียดในส่วนของรูปทรงประธาน

4 ขั้นตอนการวิเคราะห์ วิจารณ์ผลงาน

หลังจากเสร็จสิ้นจากขั้นตอนการสร้างสรรค์จิตรกรรมแล้วนั้น ขั้นตอนต่อไปคือการนำผลงานเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ วิจารณ์ ในเชิงความคิดและปัญหาที่เกิดขึ้นจากผลงานและในแต่ละขั้นตอนของการสร้างสรรค์ด้วยตัวเองในเบื้องต้น พร้อมทั้งบันทึกข้อมูลในแต่ละช่วง จากนั้นจึงเปิดโอกาสในการวิเคราะห์ วิจารณ์ในวงที่กว้างขึ้น เช่น จากเพื่อนหรือบุคคลที่มีความสนใจที่จะแลกเปลี่ยนทัศนะ รวมไปถึงการสัมมนาในเชิงวิชาการโดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณาจารย์ผู้สอนในภาควิชาจิตรกรรม เพื่อร่วมกันสรุปผลจากการสร้างสรรค์ อีกทั้งเพื่อการหาความเป็นไปได้ใหม่ๆ จากการหาข้อมูลเพิ่มเติมและศึกษาค้นคว้าหาความรู้ หรือวิธีการสร้างสรรค์ใหม่ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผลงานในอนาคตซึ่งเป็นพื้นฐานในการศึกษาและการเขียนเอกสารประกอบวิทยานิพนธ์ โดยมีการกำหนดโครงสร้างของการวิเคราะห์วิจารณ์ ดังนี้

การวิเคราะห์ผลงานในเชิงทัศนศิลป์

เนื่องจากเป็นผลงานทางจิตรกรรม ที่สร้างสรรค์ขึ้น โดยใช้ภาพถ่ายเป็นต้นแบบ ดังนั้นคุณค่าทางทัศนศิลป์ จึงสามารถวิเคราะห์ออกมาได้จากขั้นตอนของการสร้างสรรค์ โดยได้แยกออกเป็น 2 ขั้นตอนหลัก ดังนี้คือ

1 คุณค่าทางทัศนศิลป์ จากขั้นตอนของการสร้างภาพต้นแบบ

โดยการสร้างภาพต้นแบบที่เป็นภาพถ่าย ดังนั้นก่อนที่จะทำการถ่ายภาพต้องมีการกำหนดโครงสร้างของภาพดังนี้ คือ

1. เรื่องราวของเนื้อหา ต้องเป็นภาพที่แสดงบรรยากาศให้เห็นลักษณะความเป็นอยู่ของผู้นั้นในปัจจุบันที่ควุ่นวายและเร่งรีบ ชี้ชัดลงไปในสังคมใหญ่หรือเมืองหลวง ที่ซึ่งรวบรวมเรื่องราวของคนจากถิ่นฐานที่ต่างกันเข้ามาอยู่ด้วยกันเป็นสังคมใหม่ โดยกำหนดขอบเขตของรูปแบบเนื้อหาให้แสดงกายภาพของการดำเนินชีวิตตามความเป็นจริงในวิถีชีวิตประจำวันของผู้คน ซึ่งประกอบขึ้นด้วยคนที่แตกต่างกันสองกลุ่ม กลุ่มแรกเป็นกลุ่มใหญ่ กล่าวได้ว่าอาจมีสัดส่วนประมาณ 90% ของผู้นั้นที่อยู่ร่วมกันในสังคม ที่ใช้ชีวิตตามความจำเป็นของแต่ละบุคคล การดิ้นรนแสวงหาความน้อยต่างกันตามแต่ความจำเป็นและต้องการ ส่วนนี้เมื่อเห็นก็สามารถเข้าใจได้ไม่ยากเพราะเราต่างก็ต้องพบเจออยู่แล้วในชีวิตประจำวัน ส่วนที่สองคือส่วนของผู้คนจำนวนน้อยประมาณ 10% ของจำนวนผู้นั้นในสังคมทั้งหมด ซึ่งเป็นผู้ที่มีอายุมากพอสมควรอยู่ในวัยประมาณ 60 ปีขึ้นไป เนื่องจากผู้นั้นได้ผ่านเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตมาก่อนข้างเยอะ ด้วยประสบการณ์ต่างๆ ที่สั่งสมมาจึงทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการใช้ชีวิต จึงได้ยกบทความที่พอจะอธิบายหรือชี้แนะแนวทางในการถอดความหมายของปรัชญาของความสุข ความเข้าใจชีวิต ที่สร้างได้ด้วยตนเอง

“คิดบวก ชีวิตบวก เวลาเจองานหนัก ให้บอกตัวเองว่า นี่คือการเตรียมพร้อมสู่ความเป็นมืออาชีพ เวลาเจอปัญหาซับซ้อน ให้บอกตัวเองว่า นี่คือการเรียนรู้ที่จะสร้างปัญญาได้อย่างวิเศษ เวลาเจอความทุกข์หนัก ให้บอกตัวเองว่า นี่คือการฝึกหัดที่จะช่วยให้เกิดทักษะในการดำเนินชีวิต เวลาเจอนายจอมละเมียด ให้บอกตัวเองว่า นี่คือการฝึกตนให้เป็นคนที่สมบูรณ์แบบ (perfectionist) เวลาเจอคำตำหนิ ให้บอกตัวเองว่า นี่คือการชี้แจงทรมณ์หาสมบัติ เวลาเจอนินทา ให้บอกตัวเองว่า นี่คือการสะท้อนว่าเรายังคงมีความหมาย เวลาเจอความผิดหวัง ให้บอกตัวเองว่า นี่คือการที่ธรรมชาติกำลังสร้างภูมิคุ้มกันให้ชีวิต เวลาเจอความป่วยไข้ ให้บอกตัวเองว่า นี่คือการเตือนให้เห็นคุณค่าของการรักษาสุขภาพให้ดี เวลาเจอความพลัดพราก ให้บอกตัวเองว่า นี่คือการเตือนของการรู้จักหยัดย่นด้วยตัวเอง เวลาเจอถูกหัวคือ ให้บอกตัวเองว่า นี่คือการเตือนของการพิสูจน์ความเป็นพ่อแม่ที่แท้จริง เวลาเจอแฟนทิ้ง ให้บอกตัวเองว่า นี่คือการเตือนของความเป็นอนิจจังที่ทุกชีวิตมีโอกาสพบ เวลาเจอคนที่ใช่แต่เขามีคู่แล้ว ให้บอกตัวเองว่า นี่คือการเตือนว่าไม่มีใครได้ทุกอย่างดังใจหวัง เวลาเจอภาวะหลุดจากอำนาจ ให้บอกตัวเองว่า นี่คือการเตือนของชีวิตและสรรพสิ่ง เวลาเจอคนกลิ้งกะล่อน ให้บอกตัวเองว่า นี่คือการเตือนของชีวิตที่ไม่น่าเจริญรอยตาม เวลาเจอคนเลว ให้บอกตัวเองว่า นี่คือการเตือนของชีวิตที่ไม่พึงประสงค์ เวลาเจออุบัติเหตุ ให้บอกตัวเองว่า นี่คือการเตือนว่าจงอย่าประมาทซ้ำอีกเป็นอันขาด เวลาเจอศัตรูคอยกลั่นแกล้ง ให้บอกตัวเองว่า นี่คือการเตือนทบทวนว่าที่ "มาร" ไม่มีบารมีไม่เกิด" เวลาเจอวิกฤต ให้บอกตัวเองว่า นี่คือการเตือนพิสูจน์สัจธรรม "ในวิกฤตย่อมมีโอกาส" เวลาเจอความจน ให้บอกตัวเองว่า นี่คือการเตือน

ธรรมชาติเปิดโอกาสให้เราได้ต่อสู้ชีวิต เวลาเจอความตาย ให้บอกตัวเองว่า นี่คือฉากสุดท้ายที่จะ
ทำให้ชีวิตมีความสมบูรณ์”²

แต่กระนั้นการที่จะเข้าใจในความหมายและปฏิบัติฝึกจิตได้ตามนี้ อาจต้องใช้เวลากว่า
ก่อนชีวิต เนื่องด้วยวุฒิภาวะของแต่ละบุคคลนั้นล้วนแตกต่างกันไป บางครั้งเพียงอ่านผ่านคานัน
อาจดูเหมือนง่าย แต่เมื่อลองพิจารณาให้ลึกกลงไปในหลักการแล้ว แต่ละหัวข้อที่ปฏิบัติได้ใช้
เวลาฝึกฝนจิตใจและต้องมีความเข้าใจในธรรมะและธรรมชาติในระดับหนึ่ง

2. เทคนิคและองค์ประกอบในภาพ การกำหนดองค์ประกอบของการถ่ายภาพข้อมูล
ของข้าพเจ้า มีความต้องการที่จะให้ภาพข้อมูลออกมาเป็นการถ่ายภาพที่เจาะจงในเรื่องวิถีชีวิตที่พบ
เจอในชีวิตประจำวันที่แตกต่างกันในการดำเนินชีวิต มีวิถีที่เรียบง่ายและวิถีที่ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายซึ่ง
ปะปนกันอยู่ในสังคม เทคนิคที่เด่นชัดอีกอันหนึ่งที่ใช้ในงานจิตรกรรมของข้าพเจ้านั้น คือการใช้
กระดาษสาญี่ปุ่น ทาด้วยกาวผสมน้ำปูนทับลงไปเพื่อสร้างบรรยากาศใหม่ขึ้นมาในภาพ และแบ่งแยก
ความรู้สึกระหว่างสังคมที่กำลังดำเนินไปกับสังคมในอุดมคติในจินตนาการเพื่อสื่อถึงบรรยากาศ
ของความสุข

2 คุณค่าทางทัศนศิลป์จากผลงานจิตรกรรม

คุณค่าทางด้านทัศนศิลป์ ถูกจัดให้อยู่ในขั้นตอนของการสร้างภาพบรรยากาศที่เป็น
ลักษณะโลกส่วนตัวเหนือความเป็นจริงเหมือนอยู่ในภวังค์ของความเป็นส่วนตัวตามจินตนาการ
ความรู้สึกนึกคิดของข้าพเจ้า ดังนั้นคุณค่าทางทัศนศิลป์ในตัวผลงานจิตรกรรมจึงอยู่ที่การสร้างภาพ
2 มิติ ให้มีบรรยากาศที่เหนือจริง แต่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่พบเห็นได้ทั่วไปตามสังคมเมือง ซึ่งสื่อ
อารมณ์ของภาพให้สอดคล้องกับความรู้สึกสบาย ไม่เร่งรีบหรือคึกคัก ทำกิจกรรมต่างๆด้วย
ความสุข ให้คุณค่า ปลุกจิตสำนึกขึ้นภายในแก่ผู้พบเห็นในคุณค่าของชีวิตที่แท้จริง ความสุขที่หาได้
ไม่ยากจากสิ่งใกล้ตัว ซึ่งทั้งหมดนี้เป็น คุณค่าทางทัศนศิลป์ที่ข้าพเจ้าใช้เป็นแนวทางในการ
สร้างสรรค์ ผลงานจิตรกรรมในชุดนี้ ตามกำลังความรู้ ความสามารถของตนเอง

² วชิรเมธี, คิดบวก ชีวิตบวก [online], accessed 5 November 2011., Available form
<http://thaihealth.or.th/healthcontent/article/12282>.

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์

การพัฒนาทางด้านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าจนถึงผลงานช่วงวิทยานิพนธ์นั้น มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ในเรื่องแนวความคิดในบางประเด็น ซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์ วิเคราะห์ผลงานในแต่ละชุด จนเกิดประเด็นใหม่ๆที่มีความน่าสนใจ แต่ยังคงการสร้างสรรค์ผลงานในแนวเรื่อง “คน” เป็นหลักและแนวทางในการสร้างสรรค์ ยึดแนวทางในสองลักษณะคือเหมือนจริงและกึ่งเหมือนจริง ควบคู่ไปกับการพัฒนาในเชิงเทคนิค ทางด้านจิตรกรรมในรูปแบบนี้ ทั้งนี้เพื่อที่จะค้นคว้า พัฒนาทางด้านวิธีการ เนื่องจากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้ออกมาได้อย่างลงตัว และสมบูรณ์จำเป็นจะต้องมีรูปแบบและเทคนิควิธีการเฉพาะตน ซึ่งสามารถอธิบายลักษณะของตัวผลงานรวมทั้งวิเคราะห์วิจารณ์ถึงส่วนดีและส่วนที่ต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาผลงานให้ก้าวหน้าต่อไปได้ การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้านั้นมีช่วงเวลาของการทดลองค้นคว้าหาแนวทาง วิธีการที่เหมาะสม และเป็นลักษณะเฉพาะตัว จากการสร้างสรรค์ผลงานอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาการศึกษาในระดับปริญญาโท โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะดังนี้ คือ

1 ผลงานในช่วงเริ่มต้นค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์

ผลงานในช่วงนี้เป็นช่วงเริ่มเข้ามาศึกษาในระดับปริญญาโท และไม่ได้สืบเนื่องต่อจากงานในช่วงเรียนปริญญาตรีแต่ประการใด เนื่องจากงานในช่วงปริญญาตรีนั้นข้าพเจ้าสนใจในเรื่องของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมถึงชีวิตสัตว์ต่างๆที่อาศัยอยู่ในธรรมชาติที่มีการเปลี่ยนแปลงโดยการกระทำของมนุษย์

แต่ครั้นเมื่อวันเวลาผ่านไปความสนใจในเรื่องนั้นก็ลดน้อยลงและเมื่อข้าพเจ้าย้ายถิ่นฐานจากชนเมืองเข้ามาอยู่ในเมืองแรงงานคนใจใหม่ก็เกิดขึ้น ข้าพเจ้าสนใจในเรื่องของ “คน” คนในความหมายที่ข้าพเจ้าสนใจคือ ในช่วงเริ่มแรกคือตัวข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าสนใจในเรื่องของสภาวะจิตที่ทับซ้อน ในแนวความคิดที่ว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นในโลกของเรานั้น ล้วนเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกันแต่เกิดคู่กันเสมออย่างแยกไม่ออก เปรียบเสมือนแสงกระทบวัตถุจึงเกิดเงา มีสีขาวย่อมมีสีดำ มีความดีย่อมมีความชั่ว เป็นธรรมชาติหรือธรรมชาติ สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงสัจธรรมหรือความจริงบางอย่างของมนุษย์ ส่งผลให้เข้าใจต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาของชีวิตในขณะที่มีดมน จะแฝงไปด้วยทางออกที่สวยงามสดใส อันส่งผลให้รู้จักการเรียนรู้และจัดการกับสิ่งที่เกิดขึ้น ให้ตระหนักและยอมรับถึงสัจธรรมหรือความจริงอันแน่แท้ ที่มนุษย์ทุกคนต้องพบเจอ สภาวะทางอารมณ์และ

ความคิดที่เกิดขึ้นในจิตใจของคนเรานั้น มักเกิดในลักษณะตรงกันข้ามควบคู่กันไป กล่าวคือ สภาวะทางอารมณ์และความคิดที่มีทั้งด้านดีและด้านชั่ว ด้านมืดและด้านสว่าง เป็นสัจธรรมหรือความจริงอันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ ข้าพเจ้าจึงเริ่มค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องสภาวะจิต สองด้านที่แฝงอยู่ในมนุษย์จากการค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ จากการพูดคุยแลกเปลี่ยนทัศนะกับผู้รู้ และการสังเกตในตัวของตัวเอง

ผลงานในช่วงนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะนำเสนอสภาวะทางอารมณ์ที่ขัดแย้งกันแต่เกิดขึ้นในขณะเดียวกันโดยที่บางครั้งเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติโดยไม่รู้ตัว ยกตัวอย่างเช่น เวลาเรากำลังเขียนรูปคนเหมือนอยู่สักรูปหนึ่ง เมื่อเราเข้าอยู่ในภวังค์ของตนเองแล้วนั้น บางครั้งสิ่งที่แทรกเข้ามาในความคิดจะเหมือนกับการถกเถียงกับตัวเองว่า โครงหน้านี้ถูกต้องแล้วหรือไม่ อีกจิตที่แทรกเข้ามาอาจแย้งด้วยเหตุผล เหมือนรีไม่เหมือนก็อาจเป็นไปได้ เนื่องด้วยเราศึกษาวิชาความรู้และฝึกฝีมือมา สักระยะแล้ว ความคุ้นชินต่างๆ จิตกับมือจะเริ่มปฏิบัติการโดยอัตโนมัติ พอผ่านไประยะหนึ่งสมอง ก็จะวิเคราะห์ หากความถูกต้องอันเกิดจากการกระทำของจิตที่กระทำไปล่วงหน้า เมื่อสมองวิเคราะห์ ด้วยเหตุและผลจึงเกิดการถกเถียงกันขึ้นเพื่อหาข้อสรุปที่ถูกต้องที่สุด

การสร้างสรรค์ผลงานในช่วงนี้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับคนซึ่งแท้ที่จริงแล้วเนื้อหา โดยตรงมาจากตัวของข้าพเจ้า แต่แสดงผ่านตัวแบบเพื่อง่ายต่อการนำเสนอและสะดวกในการทำงาน จะแสดงเป็นตัวประธานที่มีอากัปกริยาปกติธรรมดาและอาจถูกห้อมล้อมด้วยตัวเอง ซึ่งมี อากัปกริยาที่ต่างออกไป เช่น อยู่ในภาวะความเครียด กดดัน หรืออาจอยู่ในกิริยาอาการสนุกสนาน แล้วแต่ว่าอากัปกริยาอันใดควรเลือกนำมาใช้ และเหมาะสมกับองค์ประกอบโดยรวมของภาพ ในงานชุดนี้ยังแบ่งเทคนิคออกได้อีก 2 เทคนิคใหญ่ๆ คือ

- 1.เทคนิควาดเส้น ปูกระดาศเพื่อสร้างมิติที่แยกจากกันแต่ยังอยู่ในตัวๆเดียวกัน
- 2.เทคนิคสีน้ำมัน โคนวิธีการเขียนให้เกิดการทับซ้อนของภาพ

2 การสร้างสรรค์ผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในช่วงนี้ได้ปรับเปลี่ยนจากสภาวะภายในออกมาสู่โลกแห่งความจริงภายนอก แต่ถึงกระนั้นประเด็นหลักของข้าพเจ้าก็ยังอยู่ในเรื่องของ “คน” คนในความหมายที่สองของข้าพเจ้านั้นเริ่มต้นจากสิ่งที่พบเจออยู่ในชีวิตประจำวันของสังคมเมืองซึ่งสืบเนื่องมาจากปัจจุบันข้าพเจ้าใช้ชีวิตอาศัยอยู่ในเมืองหลวง จึงได้สัมผัสความเป็นไปของวิถีชีวิตผู้คนในสังคมเมืองปัจจุบัน ที่ล้วนต้องทำงานแข่งกับเวลา แข่งกับผู้อื่น หรือแม้กระทั่งแข่งกับตัวเอง จนทำให้เกิดสภาวะการฉีกฉีกทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้ชีวิตอยู่รอด จนเกิดความไม่สมบูรณ์ของสภาวะทางจิต และในบางครั้งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งของความขัดแย้งและปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับสังคมของเราในปัจจุบัน ข้าพเจ้าสนใจในพฤติกรรมต่างๆของผู้คนที่ใช้ชีวิตอยู่ในเมืองหลวง ซึ่งมีมุมมองที่

น่าสนใจหลายประการ ความหลากหลายของวัฒนธรรมเฉพาะตัวแต่ละที่มาของผู้คน แล้วหลอมรวมกันเป็นวัฒนธรรมใหม่ในสังคมเมืองใหญ่ ความเป็นไปของวิถีชีวิตผู้คนในสังคมเมืองหลวง ความพิเศษของวัฒนธรรมใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมเมืองปัจจุบัน ความเข้าใจในการดำรงชีวิตของผู้คน ที่ต้องปรับตัวคล้ายเดิมทุกวันๆ ต้องจำใจอาศัยอยู่ในสังคมเมืองที่แออัด ต้องดิ้นรนทำงานเลี้ยงชีพ ความจำเป็นเหล่านี้ ล้วนก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดมุมมองที่น่าสนใจ ต่อทัศนะทางความคิด ความรู้สึกของข้าพเจ้าความเป็นไปต่างๆ เหล่านี้ ข้าพเจ้าเฝ้าสังเกตและเริ่มจดบันทึกผ่านทางผลงานจิตรกรรม

จากการเรียนรู้และการค้นคว้า ได้รับทั้งความรู้ทางวิชาการ แนวความคิด เทคนิคและวิธีการนำเสนอแบบต่างๆ การฝึกปฏิบัติในเชิงวิเคราะห์และสังเคราะห์ในวิชาที่เรียนบางรายวิชา หรือจากการพูดคุยและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากกลุ่มเพื่อนนักศึกษาและการวิจารณ์ของอาจารย์ผู้สอน จึงหันกลับมาทบทวนแนวทางในการสร้างสรรค์ และคิดว่า การสร้างสรรค์ผลงานนำที่จะอยู่บนพื้นฐานของการแสดงออกทางอารมณ์เป็นหลัก การแสดงออกในช่วงเริ่มต้นของงานชุดที่สองนี้ ข้าพเจ้าได้จับลักษณะเด่นๆ ของกลุ่มคนที่ข้าพเจ้าสนใจและได้บันทึกภาพไว้ด้วยกล้องถ่ายภาพ แล้วจึงนำข้อมูลนั้นมาแปลงเป็นลักษณะกายวิภาคที่ผิดเพี้ยนไปจากเดิม โดยตัวหลักในการสื่อความหมายคือหน้าตา ที่สะท้อนความรู้สึกของบุคคลเหล่านั้นถ่ายทอดออกมาซึ่งบ่งบอกได้ว่าเขาเหล่านั้นมีวิถีชีวิตเป็นอย่างไร มีความสุขหรือมีความทุกข์ ส่วนร่างกายเสื้อผ้าและสถานที่ก็เป็นส่วนสำคัญอีกประการที่ไม่สามารถมองผ่านไปได้ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายเป็นการบ่งบอกถึงยุคสมัย ค่านิยมต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม การไหลเวียนเข้ามาของวัฒนธรรมต่างชาติที่ส่งอิทธิพลต่อผู้คนส่วนใหญ่ในสังคม

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าในช่วงนี้ ได้เริ่มมีความสนใจในแนวคิดและวิธีการนำเสนอของศิลปินในกลุ่ม ศิลปะเอกซ์เพรสชันนิสม์ หรือลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ หรือลัทธิแสดงพลังอารมณ์(Expressionism) คือขบวนการทางวัฒนธรรมที่เริ่มขึ้นในเยอรมนีเมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ที่เป็นปฏิกิริยาต่อปฏิฐานนิยม (positivism) วัตถุประสงค์ของขบวนการนี้ก็เพื่อการแสวงหาความหมายของ “ความรู้สึกมีชีวิตชีวา” (being alive) และประสบการณ์ทางอารมณ์ แทนความเป็นจริงทางวัตถุ แนวโน้มของศิลปินกลุ่มนี้จะบิดเบือนความเป็นจริง เพื่อที่จะแสดงผล ที่มีต่ออารมณ์ และเป็นศิลปะอัตวิสัย (subjective art form) เอกซ์เพรสชันนิสม์ปรากฏในงานศิลปะหลายรูปแบบที่รวมทั้ง จิตรกรรม, วรรณกรรม, การละคร, ภาพยนตร์, สถาปัตยกรรม และ ดนตรี และมักจะเป็นคำที่มีนัยยะถึงอารมณ์รุนแรงภายใน (angst) ที่พยายามนำเสนอภาพแบบเหมือนจริงในลักษณะที่แตกต่างไปจากเดิม ด้วยแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและวิถีชีวิตประจำวันของผู้คนในสังคมเมืองนำเสนอผลงานด้วยภาพจิตรกรรมที่เป็นทิวทัศน์ของชุมชนเมือง ภาพบุคคลที่แสดงรายละเอียดของใบหน้าอารมณ์ ความรู้สึกของผู้คนในสังคมด้วยแนวความคิดและการ

สร้างสรรค์ในแบบฉบับของข้าพเจ้า ซึ่งแนวความคิดดังกล่าวมีความสอดคล้องกับวิธีการของศิลปินในกลุ่มศิลปะเอกซ์เพรสชันนิสม์ซึ่งได้สะท้อนความรู้สึกภายในที่มีต่อเนื้อหาเรื่องสังคมในเมืองหลวงได้อย่างรุนแรงและตรงไปตรงมา เพื่อให้รับรู้ถึงชีวิตที่เต็มไปด้วยความอัดอั้น รังคับ และขาดชีวิตชีวา ความสุขนั้นได้กลืนหายภายใต้ม่านหมอกของสังคมในยุคปัจจุบัน ในงานจิตรกรรมชุดนี้ทั้งในเรื่องของเทคนิค วิธีการ และเรื่องราวความหมาย ต่างสอดคล้องกัน กล่าวคือข้าพเจ้าได้เปลี่ยนเทคนิคจากการเขียนด้วยสีน้ำมันกลับมาเป็นการเขียนด้วย ซาโกล, เกรยอง, เกรยองสี, สีพาสเทลบนกระดาษซึ่งปลูกลงบนไม้กระดานอัด ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่าเทคนิคการวาดเส้นจะตอบสนองความต้องการและนำข้าพเจ้าบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การจัดองค์ประกอบเรื่องราวเนื้อหาที่มีอิสระของการถ่ายทอดมากขึ้น โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องเป็นหลัก ในงานจิตรกรรมของข้าพเจ้านั้น เน้นในการแสดงออกของอารมณ์เป็นส่วนสำคัญ ตลอดจนการเลือกสรรอุปกรณ์ต่างๆ ให้เหมาะสมกับการใช้งาน และการฝึกฝนให้สม่ำเสมอจนเริ่มมีความชำนาญและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้มากขึ้น ทำให้การสร้างสรรค์ผลงานสำเร็จลุล่วงไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

3 การสร้างสรรค์ผลงานในช่วงวิทยานิพนธ์

งานจิตรกรรมของข้าพเจ้าในช่วงวิทยานิพนธ์นี้ เป็นการคิดเพิ่มจากแนวความคิดในงานจิตรกรรมก่อนวิทยานิพนธ์แต่ได้ชี้ชัดเจาะลึกลงไปเฉพาะจุด และเสริมปรัชญาทางศาสนาในวิถีที่เรียบง่ายจึงเป็นที่มาของแนวความคิดที่ว่า ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดความประทับใจในวิถีชีวิตที่แสนจะเรียบง่ายและมีความสุขกับการใช้ชีวิตของผู้คนส่วนที่มีให้เห็นได้น้อยในสังคมปัจจุบัน แต่มีความงดงามและเข้าใจในการดำเนินชีวิตอย่างแท้จริง ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของผู้คนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีความเข้าใจในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขด้วยวิถีที่แสนจะเรียบง่าย ประสบการณ์ที่ผ่านมาเกือบครึ่งชีวิต เวลาทำให้เขาเหล่านั้นเข้าใจ ธรรมชาติและชีวิต ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นแนวคิดปรัชญาทางพุทธศาสนา ถึงสิ่งที่ผู้คนส่วนใหญ่ ในปัจจุบันมองข้าม ซึ่งเป็นความสุข ในชีวิตที่ใกล้ตัว ล้วนมุ่งหาแต่ความสมบูรณ์ ด้วย ลาภ ยศ สรรเสริญ ต่างๆนาๆ ซึ่งล้วนไกลตัว ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงสภาพความเป็นอยู่ ที่ยังมีให้เห็นจริง ในปัจจุบันซึ่งเป็นสิ่งที่สวยงามในระบบความคิดและดำเนินตามวิถีที่งดงามของความเรียบง่าย และ ไม่ได้มีให้เห็นบ่อยนัก ในสังคมเมืองปัจจุบัน

จากแนวคิดข้างต้น ข้าพเจ้าได้ปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานในแง่ของการนำเสนอเนื้อหา และเทคนิควิธีการเพื่อให้สอดคล้องและเป็นไปตามจุดประสงค์ของการสร้างงานจิตรกรรมชุดนี้ กล่าวคือ ในส่วนของการนำเสนอเนื้อหา ข้าพเจ้ามุ่งเน้นไปที่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งมีวิถีชีวิตที่แตกต่างไปจากสังคมหลัก คือการมีชีวิตที่เรียบง่าย ไม่เร่งรีบ มีความสุขกับสิ่งที่ตนเองกระทำอยู่ และในส่วนเทคนิคข้าพเจ้าได้วิเคราะห์แล้วว่าเทคนิคที่ตายตัวจนเกินไปไม่สามารถตอบสนอง

ให้บรรลุถึงจุดประสงค์ในการแสดงออกที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงปรับเปลี่ยนเทคนิคมาเป็นการผสมผสานระหว่างการวาดเส้นด้วย ชาโคล, เกรยอง, และสร้างมิติขึ้นใหม่ด้วยการปูกระดาษสาญี่ปุ่นและเขียนทับเก็บรายละเอียดด้วยสีน้ำมันในขั้นตอนสุดท้าย เมื่อทดลองใช้วัสดุอุปกรณ์ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ข้าพเจ้าจึงได้เห็นงานจิตรกรรมที่มีความลงตัวในด้านเทคนิคที่รับใช้แนวความคิดได้อย่างสมบูรณ์

บทที่ 5

บทสรุป

การสร้างสรรคงานศิลปะในผลงานชุดวิทยานิพนธ์นี้แรงบันดาลใจส่วนใหญ่ที่ได้มาจากการที่ข้าพเจ้าย้ายถิ่นฐานที่อยู่จากชนบทที่ข้าพเจ้าคุ้นเคย เข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในสังคมที่ใหญ่ขึ้นด้วยความจำเป็นในเรื่องการศึกษา ข้าพเจ้าจึงได้สัมผัสวิถีชีวิตที่แตกต่างไปจากเดิมโดยสิ้นเชิง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่อยู่อาศัย เครื่องแต่งกาย อาหารการกิน ความสัมพันธ์ของคนที่อยู่ร่วมกัน จึงเกิดความแตกต่างของสังคมใหม่และสังคมเก่าขึ้น ความรู้สึกกดดัน ความแปลกแยกได้ถาโถมเข้าสู่ความรู้สึกของข้าพเจ้าในอันดับต้น แต่เมื่อข้าพเจ้าเริ่มสังเกต กลับเห็นวิถีชีวิตของกลุ่มคนอีกกลุ่มที่ใช้ชีวิตแตกต่างออกไปจากกระแสสังคมหลักและดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุขในวิถีชีวิตที่เรียบง่ายและสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปรกติสุขอยู่ในสังคมที่มีแต่การแข่งขันและเร่งรีบ ประเด็นต่างๆ เหล่านี้คือ ที่มาและแรงบันดาลใจที่มีมุมมองของความจริงของชีวิตในมุมเล็กๆ เป็นเสมือนสื่อที่ช่วยบ่งบอกเรื่องราวต่างๆ โดยมีเป้าหมายที่นำเสนอความหมายบางอย่างที่เกิดขึ้น แสดงความงาม สัจจะความเป็นไปที่ช่วยกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกตามแต่ละประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

ข้าพเจ้าสังเคราะห์งานศิลปะของตัวเองจนสามารถแยกเป็นประเด็นต่างๆ คือ กลุ่มคนส่วนใหญ่ในสังคมเป็นกลุ่มคนที่แสดงให้เห็นถึงการดำเนินชีวิตที่เป็นไปตามความจำเป็นตามกระแสสังคมหลัก ตามยุคสมัย กับกลุ่มคนอีกส่วนหนึ่งที่อยู่ปะปนกับกลุ่มคนกลุ่มแรกแต่มีแนวคิดทัศนคติที่ต่างออกไป ดำเนินชีวิตตามวิถีเดิมไม่เร่งรีบ ค่อยเป็นค่อยไป สุขุมรอบคอบ มีความสุขกับสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่บนความเรียบง่ายอย่างมีสติ เมื่อสังเคราะห์ต่อทางด้านความคิด ผลงานของข้าพเจ้ามีแนวความคิดแบบเอกซ์เพรสชันนิสม์ ผสมผสานกับแนวความคิดศิลปป็นในกลุ่มเรียลลิสม์ ซึ่งมีความเชื่อว่าความจริงทั้งหลายคือความเป็นอยู่จริง ๆ ของชีวิตมนุษย์ ดังนั้น ศิลปินกลุ่มนี้จึงเขียนภาพที่เป็นประสบการณ์ตรงของชีวิต เช่น ความยากจน การปฏิบัติ ความเหลื่อมล้ำในสังคม โดยการเน้นรายละเอียดเหมือนจริงมากที่สุดแต่ในขณะเดียวกัน งานของข้าพเจ้าอาจแสดงออกถึงบรรยากาศของความเพ้อฝันเข้าไปด้วย เพื่อแสดงออกถึงทัศนคติส่วนตัวที่มองเห็นถึงความสุขที่เกิดจากการกระทำของผู้ซึ่งเข้าใจธรรมชาติและชีวิตความเป็นไปของสังขะธรรม

เมื่อข้าพเจ้าสังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อแยกรายละเอียดในแต่ละประเด็นอย่างที่กล่าวมาแล้วนั้น ก็ได้ทำการวิเคราะห์ผลงานแล้วพบว่าทั้งที่มาและผลจากการสังเคราะห์สามารถตอบสนองเป้าหมายได้ในระดับดี เนื่องจากผลสำเร็จของตัวงานเป็นภาพแสดงให้เห็นถึงการแบ่งแยกมิติและความรู้สึกที่ชัดเจน แต่อยู่ในช่วงเวลาเดียวกันได้ เพื่อสื่อถึงความหมายของความสุข

ในภวังค์ของตนเองและสิ่งที่เคลื่อนไหวไปตามกระแสของสังคมหลักที่ยังคงสับสนวุ่นวาย สามารถเห็นและเข้าใจได้ในทันที เนื่องด้วยรูปแบบผลงานที่เป็นภาพเหมือนจริงในจุดประธานของภาพที่ดูสงบ สบายและฟังฝัน ผสมผสานกับที่แปร่งที่รุนแรงและเคลื่อนไหวกึ่งเหมือนจริง บ่งบอกได้ถึงสังคมและสิ่งแวดล้อมในเมืองหลวงที่ไม่เคยหยุดนิ่งในส่วนประกอบ เพื่อสื่อถึงแนวความคิดที่ว่า ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดความประทับใจในวิถีชีวิตที่แสนจะเรียบง่ายและมีความสุขกับการใช้ชีวิต ของผู้คนส่วนที่มีให้เห็นได้น้อยในสังคมปัจจุบัน แต่มีความงดงามและเข้าใจในการดำเนินชีวิตอย่างแท้จริงและชี้ชัดลงไปแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิต ของผู้คนกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นผู้ซึ่งเข้าใจการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ด้วยวิถีที่แสนจะเรียบง่ายประสบการณ์ที่ผ่านมาเกือบครึ่งชีวิตเวลาทำให้เขาเหล่านั้นเข้าใจ ธรรมชาติและชีวิตและนำเสนอแนวคิดปรัชญาทางพุทธศาสนา ถึงสิ่งที่ผู้คนส่วนใหญ่ ในปัจจุบันมองข้าม ซึ่งเป็นความสุข ในชีวิตที่ใกล้ และเป็นความสุขที่แท้จริงในสภาพความเป็นอยู่ ที่ยังมีให้เห็นจริง ในปัจจุบันซึ่งเป็นสิ่งที่สวยงามในระบบความคิดและดำเนินตามวิถีที่งดงาม ของความเรียบง่าย และ ไม่ได้มีให้เห็นบ่อยนัก ในสังคมเมืองปัจจุบัน

ส่วนสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จของตัวผลงานและเป้าหมายคือการสร้างบรรยากาศใหม่ขึ้นมาโดยใช้ทัศนคติของข้าพเจ้าที่สะท้อนให้เห็นถึงบรรยากาศความสุขที่สามารถรับรู้ได้ทันทีทันใด สิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดทัศนคติ มุมมองทางความคิดเกี่ยวกับวิถีชีวิตของผู้คนส่วนน้อยในสังคมเมืองเอกซ์เพรสชั่นนิสต์ และเรียลลิสม์คือแนวทางที่สามารถตอบสนองรูปแบบและแนวคิดของผลงานศิลปะของข้าพเจ้าที่ต้องการสะท้อนสัจจะความจริง ซึ่งเป็นความจริงที่ไม่ใช่แค่เพียงรูปธรรมแต่เป็นความจริงที่ต้องผ่านการมองทะลุไปสู่ความจริงภายในที่สามารถรับรู้ได้ด้วยใจ ด้วยอารมณ์ความรู้สึกและเข้าถึงปรัชญาทางศาสนาอันได้มาจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้านั้น ยังคงมีความหลงใหลศรัทธาในภาษาแห่งงานจิตรกรรม 2 มิติโดยอาศัยเทคนิคต่างเข้าประกอบกันเพื่อให้ตัวงานมีความสมบูรณ์ที่สุดในรูปแบบเหมือนจริงและมีบรรยากาศชวนฝัน และส่วนประกอบโดยรวมเป็นการแสดงออกทางอารมณ์รูปแบบกึ่งเหมือนจริง ด้วยที่แปร่งที่มีความคิดค้นรุนแรงเพื่อสร้างให้ดูเป็นบรรยากาศเคลื่อนไหวเช่นเดียวกับผู้คนในเมืองหลวงที่ไม่เคยหยุดนิ่งโดยใช้ภาพถ่ายเป็นต้นแบบในการหา มุมมองและร่างต้นแบบ แบบคร่าวๆเพื่อบันทึกเหตุการณ์ มุมมองต่างๆ บรรยากาศต่างๆ ที่ข้าพเจ้ารู้สึกได้ถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจ เพื่อตอบสนองแรงบันดาลใจจากภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับ มุมมองความสุขจากวิถีชีวิตอันแสนจะเรียบง่าย ซึ่งมีกระบวนการทางแนวความคิดตลอดจนวิธีการ และขั้นตอนต่างๆ จนกระทั่งสำเร็จเป็นผลงานจิตรกรรม ที่นำไปสู่จุดมุ่งหมาย ข้าพเจ้าจึงจัดทำเอกสารฉบับนี้ ประกอบกับผลงานสร้างสรรค์เพื่ออธิบายรายละเอียด ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของแนวความคิด การค้นคว้าและการพัฒนาจนถึงจุดมุ่งหมาย จนกระทั่งสรุปมาเป็นผลงานวิทยานิพนธ์

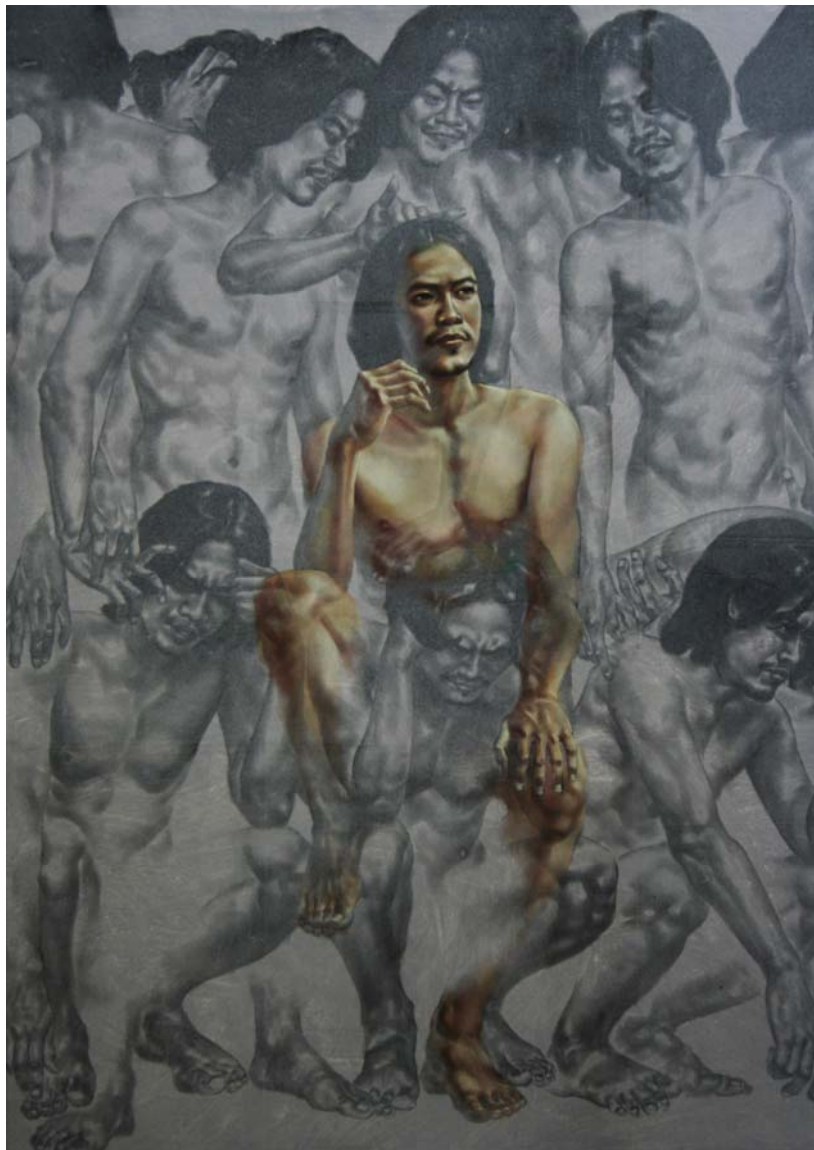
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ น่าจะถือได้ว่าเป็นบทสรุปของการศึกษาเรียนรู้ และพัฒนาการการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าตลอดระยะเวลาของการศึกษาในระดับปริญญาโท ซึ่งข้าพเจ้าคงไม่สามารถบอกได้ว่า ผลงานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้เป็นการทำงานที่สมบูรณ์พร้อมแล้ว แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าหลายสิ่งหลายอย่างที่ข้าพเจ้าได้เรียนรู้จากการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ จะเป็นรากฐานสำคัญที่ช่วยรองรับ และต่อ ยอดการพัฒนากระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าในอนาคตได้เป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าหวังว่าข้อมูล เนื้อหา ความรู้ และกระบวนการต่างๆที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจในเรื่องราวเนื้อหา หรือศิลปะรูปแบบนี้บ้างไม่มากก็น้อย

ภาพผลงานในช่วงเริ่มต้นค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์

ภาพที่ 15 ภาพผลงานในช่วงเริ่มต้นค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์ ชั้นที่ 1
ชื่อผลงาน “กวังค์”
ขนาด 150 x 200 เซนติเมตร
เทคนิค เกรยอง เกรยองสี บนผ้าใบ

ภาพที่ 16 ภาพผลงานในช่วงเริ่มต้นค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์ ชั้นที่ 2
ชื่อผลงาน “คิด”
ขนาด 150 x 180 เซนติเมตร
เทคนิค เกรยอง เกรยองสี บนผ้าใบ

ภาพที่ 17 ภาพผลงานในช่วงเริ่มต้นค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์ ชั้นที่ 3
ชื่อผลงาน “มารพญู”
ขนาด 160 x 190 เซนติเมตร
เทคนิค เกรยอง เกรยองสี สีน้ำมัน บนผ้าใบ

ภาพที่ 18 ภาพผลงานในช่วงเริ่มต้นค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์ ชั้นที่ 4
ชื่อผลงาน “อารมณ์แฝง”
ขนาด 150 x 220 เซนติเมตร
เทคนิค เกรยอง เกรยองสี บนผ้าใบ

ภาพที่ 19 ภาพผลงานในช่วงเริ่มต้นค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์ ชั้นที่ 5
ชื่อผลงาน “คิด หมายเลข 2”
ขนาด 160 x 170 เซนติเมตร
เทคนิค เกรยอง เกรยองสี บนผ้าใบ

ภาพที่ 20 ภาพผลงานในช่วงเริ่มต้นค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์ ชั้นที่ 6
ชื่อผลงาน “อารมณ์แฝง หมายเลข 2”
ขนาด 140 x 180 เซนติเมตร
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

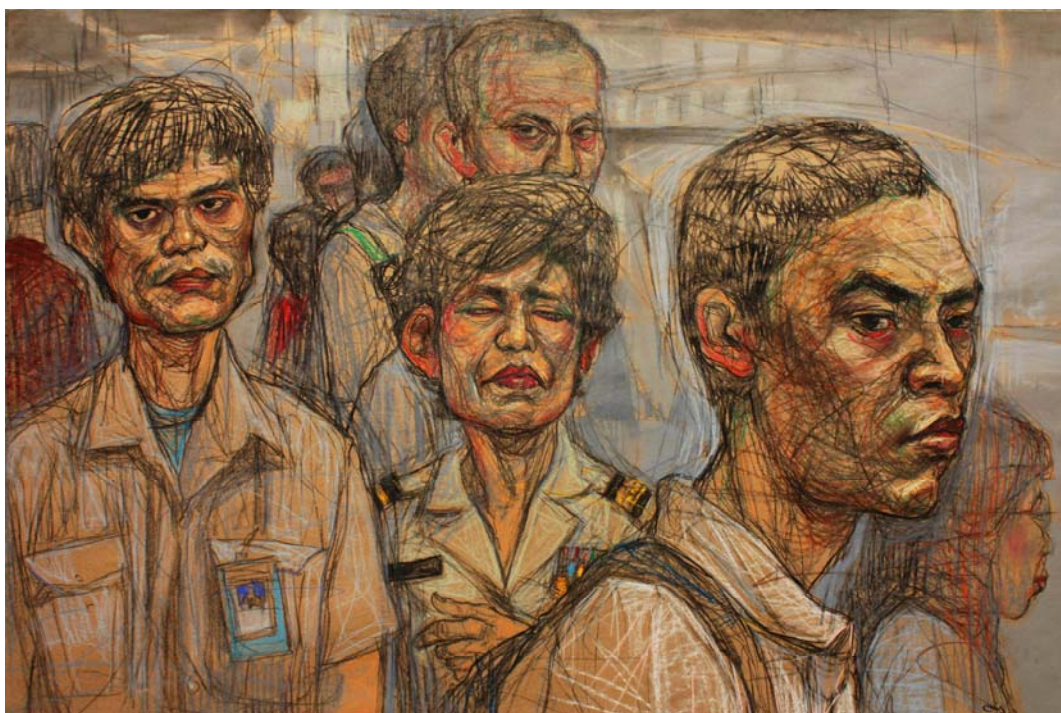
ภาพที่ 21 ภาพผลงานในช่วงเริ่มต้นค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์ ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน “อารมณ์แฝง หมายเลข 3”

ขนาด 130 x 155 เซนติเมตร

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

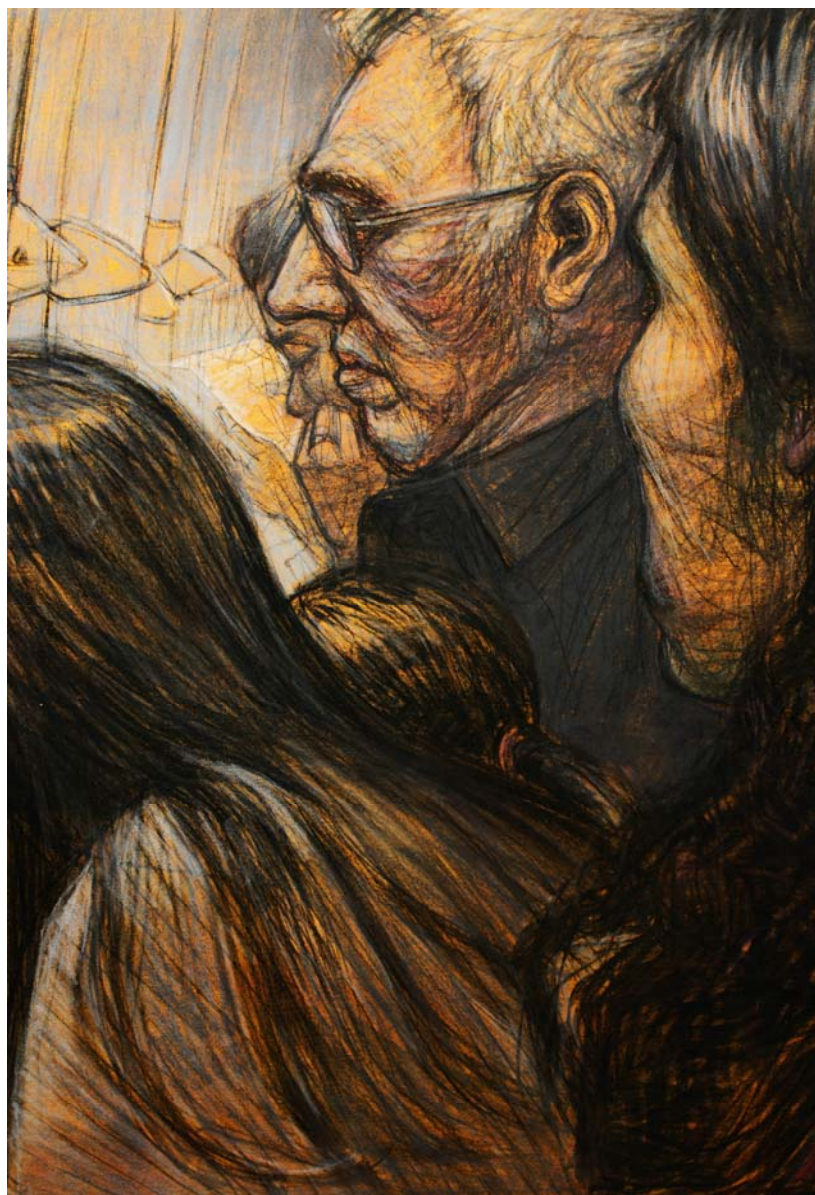

ภาพที่ 22 ภาพผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

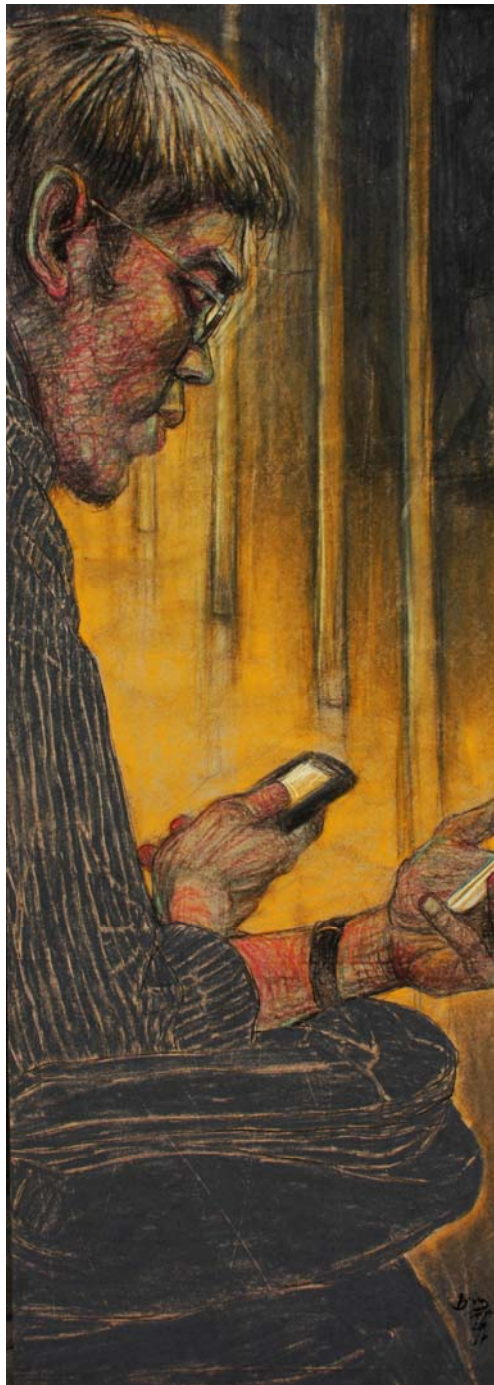
ชื่อผลงาน “ผู้คน-สังคมเมือง ”

ขนาด 85 x 120 เซนติเมตร

เทคนิค เกรยองสี บนกระดาษ

ภาพที่ 23 ภาพผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2
ชื่อผลงาน “ผู้คน-สังคมเมือง หมายเลข 2”
ขนาด 85 x 120 เซนติเมตร
เทคนิค เกรยของสี บนกระดาษ

ภาพที่ 24 ภาพผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3
ชื่อผลงาน “ผู้คน-สังคมเมือง หมายเลข 3”
ขนาด 45 x 150 เซนติเมตร
เทคนิค เกรยองสี บนกระดาษ

ภาพที่ 25 ภาพผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน “ผู้คน-สังคมเมือง หมายเลข 4”

ขนาด 80 x 120 เซนติเมตร

เทคนิค เกรยอง สีน้ำมัน บนผ้าใบ

ภาพที่ 26 ภาพผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5
ชื่อผลงาน “ผู้คน-สังคมเมือง หมายเลข 5”
ขนาด 120 x 240 เซนติเมตร
เทคนิค เกรยองสี บนกระดาษ

ภาพที่ 27 ภาพผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน “ผู้คน-สังคมเมือง หมายเลข 6”

ขนาด 120 x 240 เซนติเมตร

เทคนิค เกรยองสี บนกระดาษ

ภาพที่ 28 ภาพผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7
ชื่อผลงาน “ผู้คน-สังคมเมือง หมายเลข 7”
ขนาด 140 x 210 เซนติเมตร
เทคนิค เกรยองสี บนกระดาษ

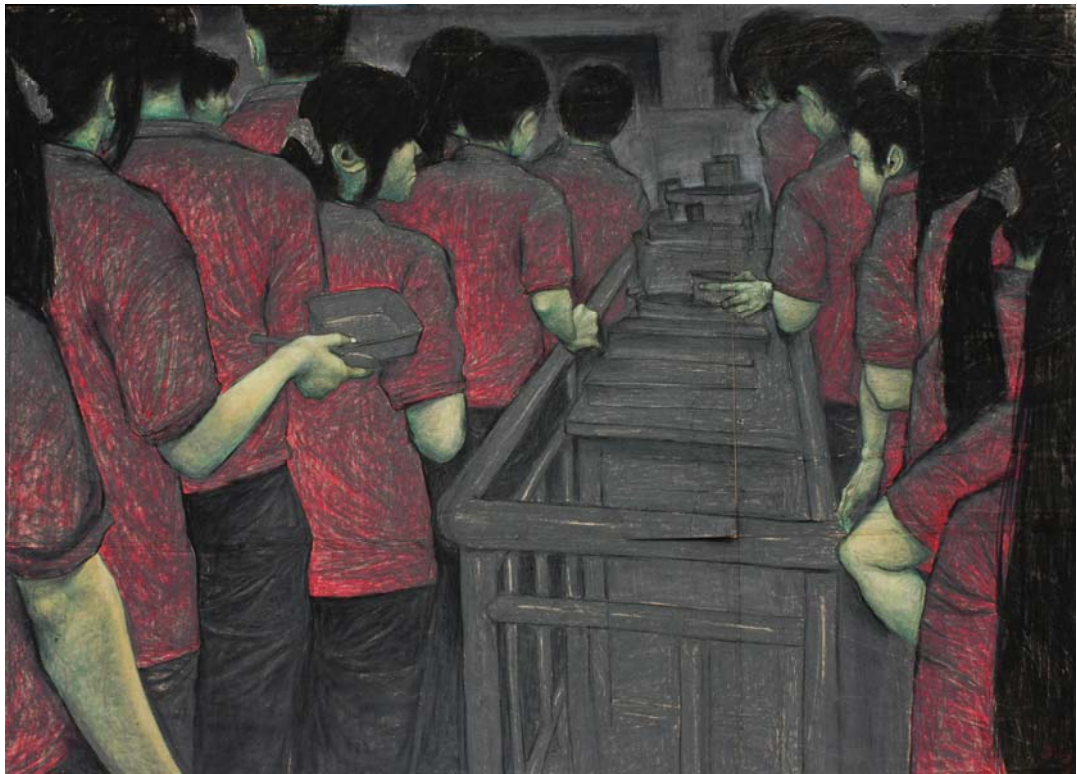

ภาพที่ 29 ภาพผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน “ผู้คน-ความเข้าใจ ”

ขนาด 85 x 120 เซนติเมตร

เทคนิค เกรยองสี บนกระดาษ

ภาพที่ 30 ภาพผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 9

ชื่อผลงาน “ผู้คน-ความจำเริญ หมายเลข 2”

ขนาด 145 x 180 เซนติเมตร

เทคนิค เกรยองสี บนกระดาษ

ภาพที่ 31 ภาพผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 10
ชื่อผลงาน “ผู้คน-ความจำเริญ หมายเลข 3 ”
ขนาด 135 x 265 เซนติเมตร
เทคนิค เกรยองสี บนกระดาษ

ภาพผลงานในช่วงวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 32 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน “คุณป้า”

ขนาด 190 x 240 เซนติเมตร

เทคนิค ผสม

ภาพที่ 33 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 34 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 35 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

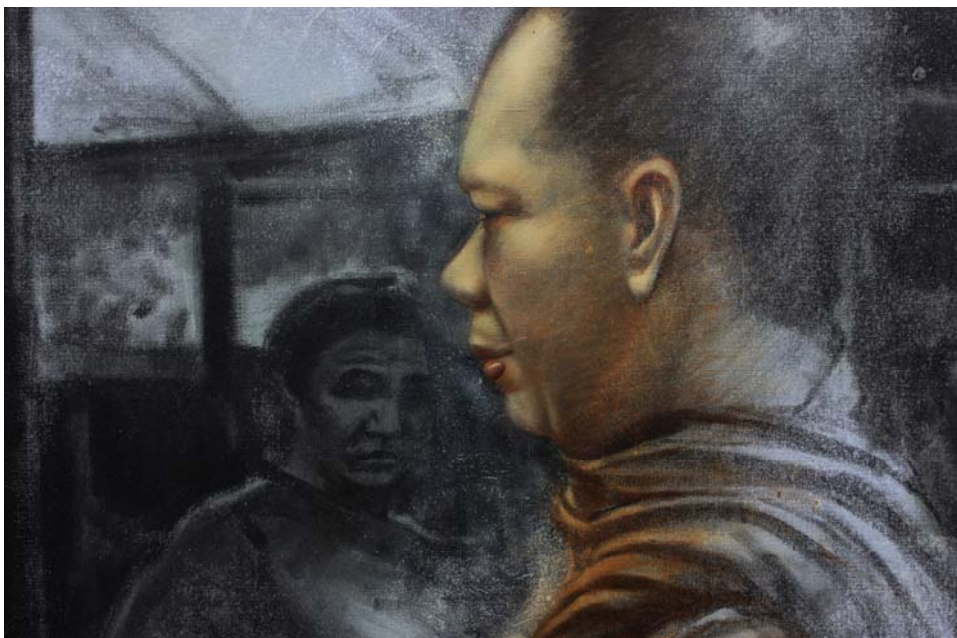
ชื่อผลงาน “ไต่บาตร”

ขนาด 200 x 250 เซนติเมตร

เทคนิค ผสม

ภาพที่ 36 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 37 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 38 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน “ซงซา”

ขนาด 200 x 250 เซนติเมตร

เทคนิค ผสม

ภาพที่ 39 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 40 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 41 ภาพผลงานวิทย์านพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน “เก็บกวาด”

ขนาด 200 x 270 เซนติเมตร

เทคนิค ผสม

ภาพที่ 42 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ภาพที่ 43 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ภาพที่ 44 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน “จิบกาแฟ”

ขนาด 200 x 280 เซนติเมตร

เทคนิค ผสม

ภาพที่ 45 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ภาพที่ 46 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

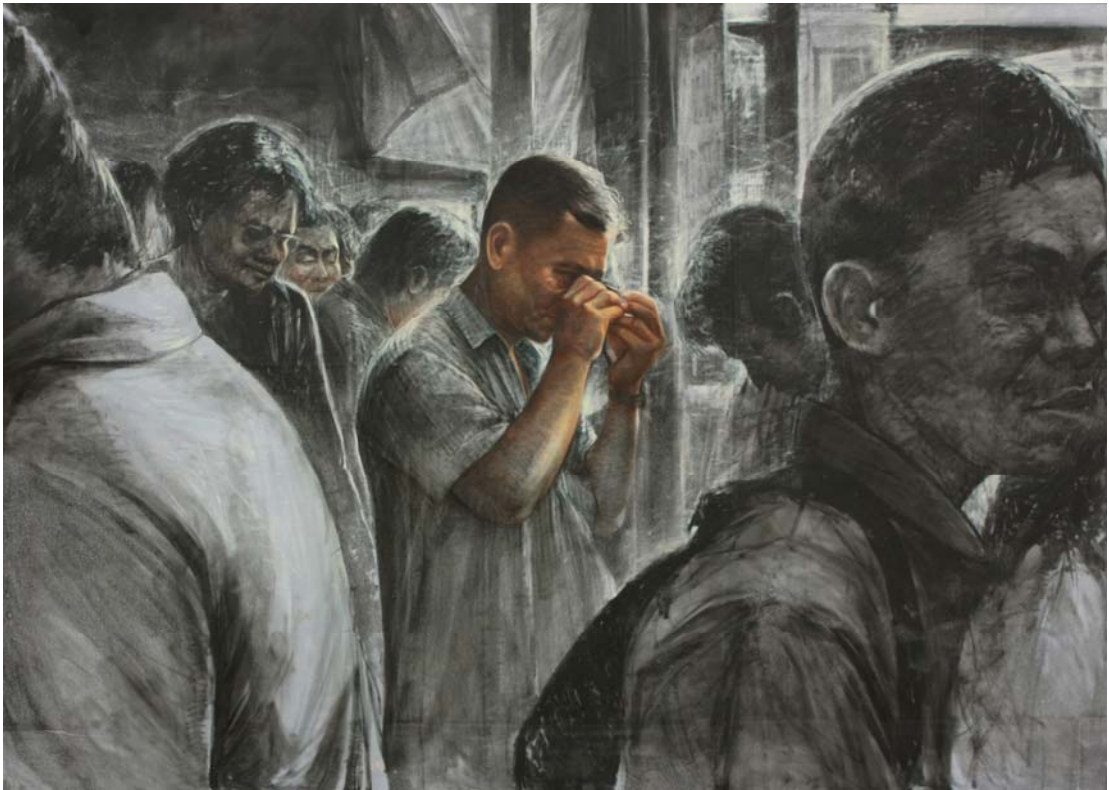
ภาพที่ 47 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6
 ชื่อผลงาน “วิถีอันเรียบง่าย”
 ขนาด 200 x 280 เซนติเมตร
 เทคนิค ผสม

ภาพที่ 48 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ภาพที่ 49 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ภาพที่ 50 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน “ต้องพระ”

ขนาด 200 x 280 เซนติเมตร

เทคนิค ผสม

ภาพที่ 51 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7

ภาพที่ 52 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7

ภาพที่ 53 ภาพผลงานวิทย์านินพงษ์ ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน “ระหว่างรถ ”

ขนาด 200 x 280 เซนติเมตร

เทคนิค ผสม

ภาพที่ 54 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8

ภาพที่ 55 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8

บรรณานุกรม

จาง แซ่ต้ง. “บทกวีของฉันทง:จาง แซ่ต้ง” อารมณ์ ความคิด ความเป็นมาของบทกวี 1967-1984.

นครปฐม : สำนักพิมพ์ ลูก-หลาน จาง แซ่ต้ง , 2553.

พุทธทาสภิกขุ. หนังสือชนะเลิศรางวัล UNESCO แห่งสหประชาชาติ เมื่อพ.ศ. 2508. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์สุภาพใจ, 2548.

_____. “คู่มือมนุษย์ ฉบับปฏิบัติธรรม” กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์สุภาพใจ, 2549.

ว.วชิรเมธี, คิดบวก ชีวิตบวก [online], accessed 5 November 2011. Available form

<http://thaihealth.or.th/healthcontent/article/12282>.

อ้อมใจ วงษ์มณฑา, วัฒนธรรมความเร่งรีบ [online], accessed 5 November 2011. Available form

<http://kaekae.oas.psu.ac.th>.

Peter H. Feist. French Impressionism1860-1920. New York : Taschen,1995.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล นายกฤษดา ชันคำนันตะ
 เกิด 16 ตุลาคม 2519
 ที่อยู่ 319 หมู่บ้านชมพูนิเวศน์ ต.สนามจันทร์ อ.เมือง จ. นครปฐม 73000
 โทรศัพท์ 0894331221
 E-mail k.c.f.h@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2535 ปวช. วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่
 พ.ศ. 2538 ปวส. วิทยาเขต เพาะช่าง
 พ.ศ. 2540 ปริญญาศิลปบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ปทุมธานี
 พ.ศ. 2552 กำลังศึกษา ปริญญาโทบัณฑิต คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์
 มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการแสดงผลงาน

พ.ศ. 2550 ร่วมแสดงนิทรรศการ “ได้ร่วมพระบารมี” ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย
 ร่วมแสดงนิทรรศการ “มองศิลป์ผ่านสิ่งหยาบ” ของบริษัทบุญรอด บริเวอรี่ จำกัด
 พ.ศ. 2551 ร่วมแสดงนิทรรศการ “อมตะ อาร์ต อวอร์ด” ครั้งที่ 4 ของมูลนิธิ อมตะ
 พ.ศ. 2552 ร่วมแสดงนิทรรศการ “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” ของบริษัท โตชิบา ประเทศไทย จำกัด
 แสดงงานกลุ่ม นิทรรศการจิตรกรรมศิษย์เก่าจิตรกรรมสากล รุ่นที่ 83
 พ.ศ. 2553 แสดงงานกลุ่ม Deviation ที่ The gallery

เกียรติประวัติ

พ.ศ. 2536 รางวัลที่ 3 การประกวดศิลปะเด็กและเยาวชนครั้งที่ 4 สำนักงานส่งเสริมและ
 ประสานงานเยาวชนแห่งชาติ
 พ.ศ. 2538 รางวัลที่ 1 การแข่งขันทักษะวิชาชีพ “ประเภท สีน้ำ” วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่
 พ.ศ. 2540 รางวัลยอดเยี่ยม การแข่งขันเพื่อสร้างสรรค์วิชาชีพ ประจำปีการศึกษา 2539
 “ประเภท จิตรกรรม” วิทยาเขตเพาะช่าง

พ.ศ. 2541 รางวัลดีเด่น การประกวดศิลปกรรม Eastern Award “ทะเลสวย ทิวทัศน์งาม
นามชลบุรีศรีนุรพา” ครั้งที่ 4